

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

VYUŽITÍ MALÝCH HERNÍCH FOREM V TRÉNINKOVÉM PROCESU V LEDNÍM
HOKEJI
Bakalářská práce

Autor: Wayne Zápařka, Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: Mgr. Karel Hůlka, Ph.D.

Olomouc 2018

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora:	Wayne Zápařka
Název diplomové práce:	Využití malých herních forem v tréninkovém procesu v ledním hokeji
Pracoviště:	Katedra sportu, Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého v Olomouci
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Karel Hůlka, Ph.D.
Rok obhajoby diplomové práce:	2018

Abstrakt: Cílem bakalářské práce je porovnání posuzovaných parametrů herního výkonu hráčů ledního hokeje U8 a U9 klubu HOKEJ Uherský Ostroh hry na malém prostoru 3-3 (minihokej) v protikladu s hrou na celé hřiště 5-5.

Klíčová slova: Lední hokej, herní činnosti jednotlivce, herní kombinace, hry na malém prostoru.

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Author's first name and surname: Wayne Záparka
Title of the thesis: Small sided games in practice of ice hockey
Department: Department of Sports, Faculty of Physical Education, Palacký University Olomouc
Supervisor: Mgr. Karel Hůlka, Ph.D.
The year of presentation: 2018

Abstract: The aim of the bachelor thesis is to compare the assessed parameters of game performance of ice hockey players U8 and U9 club HOKEJ Uherský Ostroh small sided game 3-3 (minihokej) in contrast to play on the whole field 5-5.

Key words: Ice hockey, individual game activities, game combinations, small sided games.

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně pod dohledem Mgr. Karla Hůlky Ph.D, uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a dodržoval zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 28. 4. 2018

.....

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu práce Mgr. Karlu Hůlkovi, Ph.D. za odborné vedení a mnoho podnětných informací týkajících se zvolené problematiky. Dále bych rád poděkoval své rodině a přítelkyni Sáře Kolářové za pevné nervy a podporu při tvorbě bakalářské práce.

1	ÚVOD.....	9
2	PŘEHLED POZNATKŮ.....	11
2.1	Charakteristika ledního hokeje.....	11
2.2	Systematika ledního hokeje.....	12
2.3	Herní činnosti jednotlivce	12
2.3.1	Herní činnosti obrané.....	13
2.3.1.1	Obranná hra holí.....	13
2.3.1.2	Obsazování hráče s kotoučem.....	14
2.3.1.3	Obsazování hráče bez kotouče	14
2.3.1.4	Obrana prostoru.....	15
2.3.1.5	Chytání a blokování střel	15
2.3.2	Herní činnosti útočné	15
2.3.2.1	Uvolňování hráče s kotoučem.....	15
2.3.2.2	Uvolňování hráče bez kotouče	16
2.3.2.3	Přihrávání a zpracování kotouče	17
2.3.2.4	Střelba	19
2.3.2.5	Tečování, dorážení a clonění.....	20
2.3.2.6	Klamání a fintování.....	21
2.4	Herní kombinace	21
2.5	Hry na malém prostoru.....	22
2.5.1	Pravidla a podmínky	22
2.5.1.1	Herní prostory	22
2.5.1.2	Počet hráčů	25
2.5.1.3	Počet branek a jejich umístění.....	25
2.5.1.4	Počet přihrávek před zakončením	26
2.5.1.5	Délka hry a střídání	26
2.5.2	Získané dovednosti	26
2.5.2.1	Bruslení	27
2.5.2.2	Přihrávání a zpracování kotouče	27

2.5.2.3	Střelba	27
2.5.2.4	Kontrola kotouče	28
2.5.2.5	Výměna herních postů a pozic	28
2.5.2.6	Unikání	28
2.5.2.7	Přesilová a obranná hra	28
2.5.2.8	Podpora hráče s kotoučem	29
2.5.2.9	Čtení hry	29
2.5.3	Význam her na malém prostoru	29
2.6	Talent	30
3	CÍLE A ÚKOLY PRÁCE	32
3.1	Cíle práce	32
3.2	Úkoly práce	32
4	METODIKA	33
4.1	Charakteristika výzkumného souboru	33
4.2	Charakteristika hry na malém prostoru (minihokej, malé hřiště)	33
4.3	Charakteristika hry na celé ploše (velké hřiště)	33
4.4	Metody získávání a sběru dat	34
4.5	Příprava pozorování a vyhodnocování	34
4.6	Statistické zpracování dat	34
5	VÝSLEDKY	35
5.1.1	Hráč č.1	35
5.1.2	Hráč č.2	37
5.1.3	Hráč č.3	39
5.1.4	Hráč č.4	41
5.1.5	Hráč č.5	43
5.1.6	Hráč č.6	45
5.1.7	Hráč č.7	47
5.1.8	Hráč č.8	49
5.1.9	Hráč č.9	51

5.1.10	Hráč č.10	53
5.2	Porovnání sledovaného parametru hry: „ICE TIME“	55
5.3	Porovnání sledovaného parametru hry: „PUCK TIME“	56
5.4	Porovnání sledovaného parametru hry: STŘELBA	58
5.5	Porovnání sledovaného parametru hry: PŘIHRÁVKA	60
5.6	Porovnání sledovaného parametru hry: ODPAL	62
6	ZÁVĚRY	64
7	SOUHRN	65
8	SUMMARY	66
9	REFERENČNÍ SEZNAM	67
10	PŘÍLOHY	69

1 ÚVOD

Lední hokej je vysoce náročný invazivní týmový sport, který se vyšplhal v oblibě sportů v České republice na úplný vrchol. Je to jedna z nejvyhledávanějších aktivit pro dítě, jak trávit volný čas, rozvíjet se, a přitom trávit příjemný čas s kamarády. Rychlost, obratnost, technická vyspělost, taktika, herní myšlení, tvrdé osobní souboje, to jsou hlavní aspekty téhle výjimečné hry. Lední hokej vyniká svou dynamičností, proměnlivostí a nečekanými zvraty, to jsou důvody, proč přichází stále větší množství veřejnosti sledovat tuhle nevšední podívanou, ačkoli se odehrává v mrazivých podmínkách zimních stadionů. Nejedná se pouze o zápasy nejvyšší extraligové soutěže mužů, vysoká návštěvnost sahá až do nižších soutěží mužů, či zápasů mládežnických kategorií. Z těchto důvodů se pro účely hry ledního hokeje začínají budovat nové modernější hokejové arény, které svou kapacitou dokážou pojmout větší objem hokejových příznivců. Lední hokej se stal natolik populární, že i menší města či vesnice zakládají hokejové týmy, staví se sezonní přestavitelná hřiště, netrpělivě se sledují utkání vysílaná v televizi a sází se na aktuální výsledky zápasů.

Je to kolektivní sport, který zakořenil v našich myslích a stal se součástí naší kultury, avšak původy ledního hokeje sahají již do 16. století, kdy se počátky hry začaly formovat na zamrzlých vodních prostranstvích Kanady. Během času se hra měnila, upravovala, vyvíjela. Neměnila se pouze pravidla hry jako je například počet hráčů, či zavedení zakázaného uvolnění či ofsajdu, ale také místo konání utkání se přesunulo z nekrytých jezer do zastřešených zimních stadionů. Materiál použitý pro záměry hokeje si prošel také svou evolucí, což se nesporně týká výstroje hráčů, výstroje a vybavení brankařů, hokejových holí, či samotného materiálu kotouče, standardizace jeho rozměrů a hmotnosti. Nemůžeme také opomenout samotné hokejové brusle, jejíž první počátky sahají již 3000 let před naším letopočtem, kdy si pračlověk vyrobil první kostěné brusle z holenní kosti ulovené zvěře. Dále následovaly kovové brusle s řemínky, celokovové brusle až po současnou podobu bruslí, které jsou pomocí šroubů a nýtů pevně připevněny na boty.

Lední hokej je velmi kompetitivní sport, každý tým se snaží dělat vše pro to, aby byl úspěšný, a tahle myšlenka nás přivádí ke klíčové osobnosti, bez které by tým ve vysoké konkurenci neměl žádnou šanci uspět, a to je trenér. Trenér řídí vše. Od plánování tréninků, soustředění, rozvoje kondice hráčů, týmové taktiky, samotného vedení týmu, regulace interpersonálních vztahů až po konečnou kohezi hráčů mezi sebou, jež vytvářejí týmového ducha a bijící srdce týmu.

Hokejový trenér by se měl snažit vytvořit co neoptimálnější podmínky pro rozvoj kondičních vlastností všech hráčů a také pěstovat růst osobnostních vlastností jako je vůdcovství, empatie či herní myšlení. Dále nalezneme uplatnění funkce trenéra při nestandardních pozměněných podmínkách hry nebo v situacích, kdy je třeba změnit taktiku týmu, či rozdat nové instrukce hráčům. Jedná se o oslabení, přesilovou hru, uklidnění týmu využitím oddechového času, při hře bez brankáře (power-play), kdy je brankář týmu, který chce zvýšit efektivitu útoku a vstřelit potřebnou branku, odvolán trenérem a nahrazen hráčem do pole.

Existence a vývoj lidského pokolení jsou již od počátku věků spjaty s hrou. Široká paleta her, ať už je to domino, skákací panák, či sofistikovanější kolektivní hra jako je fotbal, či hokej, tak utváří náš charakter a osobnost již od ranného věku. Hra je přirozeností každého jedince a expresivní vyjádření sebe sama. Hlavním smyslem hry je osvojení si dovedností, a to jak pohybových, tak sociálních. Hry jsou nesporně dominantním znakem dětí, jež jim svou prováděnou činností pomáhají rozvíjet fantazii, kreativní myšlení, zručnost, kognitivní funkce, emocionalitu nebo fyzickou sílu. Během zápolení se děti učí vzájemné interakci, navyšují své sebevědomí a musí čelit strachu. Utkání a hra sama o sobě se jeví jako skvělá příležitost ke zdokonalení herních dovedností. Jako ve většině her samotným cílem hry je zaznamenat co nejvíce bodů, vsítit co nejvíce košů, vybit co nejvíce hráčů, zabránit soupeři skórovat, tak to samé platí i pro lední hokej, kde tým s více vstřelenými góly je vítěz utkání.

Malé herní formy, konkrétně v ledním hokeji jsou to hry na malém prostoru, které mají všechna specifika sportovní hry, ale vše, co se odehrává, tak se děje v mnohem rychlejším tempu, vzdálenosti se zkracují, času na přemýšlení není na zbytek. Jedinec je pod neustálým tlakem, stále v kontaktu se soupeřem, daleko ve větší míře se uplatňují individuální dovednosti a do popředí vystupuje schopnost reagovat na danou herní situaci.

Hlavními faktory malých herních forem jsou snížený počet hráčů, zmenšená herní plocha a většinou modifikovaná pravidla. Díky tomu se hry na malém prostoru staly nedílnou součástí přípravy a tréninkového procesu všech mužstev ve všech odvětvích týmových sportů.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Charakteristika ledního hokeje

Lední hokej je kolektivní hra, která je podmíněna vizí trenéra, uměním, tvořivostí, zdatností hráče a vlivem prostředí (Kostka, 1984). Dále tuhle myšlenku rozvíjí Kostka, Bukač & Šafařík (1986), že se jedná o sportovní hru typickou dějem, kterou tvoří činnosti všech hráčů, zaměřenou na celkový útok nebo obranu s cílem vsítit kotouč do soupeřovi branky. K podobnému zjištění ve studii dospěl i Pavliš et al. (2002), kde tvrdí, že novodobá hra je charakteristická neustálými a nepravidelně se střídajícími úseky útoku a obrany. Charakteristickými aspekty hry jsou technika, rychlost a tvrdé osobní souboje. Ve hře dominují hráči s vysokou úrovní individuálních schopností a dovedností, kteří je dovedou využít v týmové spolupráci a napomoci celému týmu zlepšovat se.

Studie Kostka, Bukač & Šafařík (1986) zmiňuje, že obrana je fáze hry, kdy družstvo soupeře kontroluje kotouč. Začíná ve chvíli, kdy mužstvo definitivně ztratí kotouč a končí ve chvíli, kdy obnoví kontrolu nad kotoučem. Obranná připravenost reflektuje schopnost týmu bránit se útokům soupeře počínaje útočným, středním nebo obraným pásmem hřiště. Na to navazuje Pavliš et al. (2002) tvrzením, že správný a rychlý přechod z útoku do obrany se stává základem organizace hry družstva v obraně ve všech pásmech hřiště. Luoto & Pikkarainen (2007, 9) doplňují tvrzení o fakt, že útočící tým by měl být vždy připraven rychle zareagovat na změněné podmínky a přejít okamžitě do obrané hry. Ke stejnému zjištění dospěla i studie Hyvarinen & Ruottinen (2009).

Naopak útok je charakterizován tím, že družstvo kontroluje kotouč. Začíná ve chvíli zmocnění se kotouče a končí jeho definitivní ztrátou (Kostka, Bukač & Šafařík, 1986). Konečným cílem útočného snažení je vsítit gól. Studie Bukač & Dovalil (1990) říká, že klíčem k úspěšnému útoku je vytvoření volného prostoru pro zpracování přihrávky během pohybu, provedení puku a herní kombinaci. Je dobře známo, že většina hokejistů preferuje útočení před obranou hrou, z toho důvodu je na první pohled zjevné, že útočná hra směřující ke vstřelení branky je u hráčů, a hlavně diváků ve větší oblibě.

Studie Perič (2002) se zmiňuje o tom, že lední hokej obsahuje četnou škálu činností, jež jsou nezvyklé. Hledali bychom marně sport vyznačující se velkým počtem činností konaných v jeden okamžik. Jedná se o dovednost hráče v tu samou chvíli kontrolovat pohyb, tedy bruslení, ovládat

kotouč, navíc pomocí speciální hráčské hole, sledovat dění okolo, ať už se jedná o pohyb hráčů soupeřova týmu či vlastního týmu, orientovat se v prostoru, a to celé v situacích tvrdých tělesných kontaktů. Náročnost hry, požadavky na fyzickou sílu a odolnost jsou ještě umocněny hmotností hráčské výstroje, kterou nutně musí mít každý hráč na sobě a která slouží jako ochrana před zraněním zásahem pukem, naražením na hrazení, pádem na led či srážkou s jiným hráčem. K tomu všemu dále přistupují aspekty taktiky a strategie hry. To vše je zde zmíněno pro představu, o jak náročný sport se jedná a že pouhé zvládnutí techniky bruslení a kontroly kotouče zabere nesčetně hodin tvrdé a pilné práce.

2.2 Systematika ledního hokeje

Z metodického hlediska pro potřeby tréninkového procesu a mistrovských utkání bylo nutné systematizovat celé pojetí hry. Systematika ledního hokeje je chápána jako základní uspořádání, roztrídění a vysvětlení hry, jejíž průběh je usměrňován a řízen trenérem (Pavliš et al., 2000). Herní činnosti dělíme metodicky do dvou hledisek.

1. Herní činnosti dle vztahu mužstva ke kotouči:

- obranné,
- útočné.

2. Herní činnosti dle počtu hráčů:

- jedinec (herní činnosti jednotlivce),
- dva a více hráčů (herní kombinace),
- celé mužstvo (herní systémy, týmová organizace hry).

2.3 Herní činnosti jednotlivce

Studie Bukač & Dovalil (1990) uvádí, že se jedná o motorické dovednosti v individuální i kolektivní herní činnosti. Metodicky jsou rozděleny na činnosti jednotlivce, herní kombinace a systémy hry mužstva. Obsahují jak taktickou, tak technickou stránku. Herní činnosti představují komplex pohybových, nervových, metabolických a psychických struktur. Dále na to navazuje studie Pavliše et al. (1998), ve které definují herní činnosti jednotlivce jako činnosti, které jsou komplexem dílčích útočných a obranných úkolů jednotlivce, které na sebe navazují a vzájemně

se podmiňují. Jsou charakterizovány snahou hráče udržet či získat kotouč v kterémkoli pásmu hřiště a vytvořit tak možnost rozvinutí či zakončení útočné fáze. Jak již bylo řečeno, systematicky je dělíme na herní činnosti jednotlivce útočné a obrané, které se dále dělí na:

1. Herní činnosti obranné:

- obranná hra holí,
- obsazování hráče s kotoučem,
- obsazování hráče bez kotouče,
- obrana prostoru,
- chytání a blokování střel.

2. Herní činnosti útočné:

- uvolňování hráče s kotoučem,
- uvolňování hráče bez kotouče,
- přihrávání a zpracování kotouče,
- střelba,
- tečování, dorážení a clonění,
- klamání a fintování.

2.3.1 Herní činnosti obrané

Obranné herní činnosti se uplatňují ve fázích hry, kdy tým soupeře je v držení kotouče a je třeba se zaměřit na defenzivní práci. V současné hokeji, kdy se hra stále zrychluje a přibývá herních kombinací, je nanejvýš důležité, aby každý hráč na ledě plnil jak své útočné, tak defenzivní úkoly nehledě na to, jedná-li se o útočníka či obránce (Pavliš, et al., 2000). Zapojení všech hráčů do dané činnosti zvyšuje šance týmu dotáhnout utkání do vítězného konce.

2.3.1.1 Obranná hra holí

Dovednost obranné hry holí se v moderním hokeji stala klíčovou pro řadu týmů, jež díky ní dovedou úspěšně bránit své obranné pásmo bez inkasování branky. Jedná se především o situace, kdy je mužstvo oslabeno a snaží se soupeři přerušit útočnou kombinaci. Hráči mohou využít svou hokejovou hůl k vypíchnutí, zastavení, blokování, odejmutí kotouče soupeři nebo účelně pomocí hole zmenšovat potenciální prostor pro útočné kombinace. Neméně důležitá je možnost holí pokrýt a bránit soupeřovu hůl v před brankovým prostoru, aby nemohl skórovat.

2.3.1.2 *Obsazování hráče s kotoučem*

Obsazování hráče s kotoučem je činnost, při které se bránící hráč snaží získat kotouč, znemožnit protihráči úspěšnou přihrávku nebo zpomalit a narušit protiútok soupeře. Obsazování hráče s kotoučem provádí bránící hráč atakováním nebo pohybem a postavením. Při atakování soupeře k němu bránící hráč najíždí takovou rychlostí, aby byl schopen měnit směr bruslení podle jeho pohybu. Před vlastním bojem o kotouč se snaží dostat se mezi protihráče a kotouč (Bukač, Kostka & Šafařík, 1986). Rozlišuje se také o které pásmo hřiště se jedná, podle toho se volí strategie i agresivita přístupu k hráči s kotoučem.

- **útočné pásmo** – jedná se o činnosti jako je obsazování a napadání protihráče s kotoučem směrem k mantinelu, osobní souboj s protihráčem beze snahy o získání kotouče, blokování protihráče u mantinelu nebo cílený získání kotouče pro vlastní mužstvo,
- **střední pásmo** – cílem bránícího hráče je svým pohybem vytěsnit, zablokovat nebo dostat protihráče do nevýhodného postavení odkud hráč soupeře nedokáže pokračovat v herní kombinaci,
- **obrané pásmo** – hlavní prioritou defenzivní práce je obsazování a napadání hráčů soupeře v prostoru podél hrazení, v rozích hrací plochy a v situacích, kdy se soupeř snaží dostat do ideálních prostor pro střelbu a zakončení.

2.3.1.3 *Obsazování hráče bez kotouče*

Ve snaze zabránit soupeři založit, rozvinout nebo využít herní kombinaci ke vstřelení branky se uplatňuje obranná činnost – obsazení hráče bez kotouče, která znemožňuje volnému hráči bez kotouče zpracování a manipulaci s kotoučem. Hlavním faktorem úspěchu obrany mužstva je správné rozestavení bránících hráčů. Mezi prioritní úkoly bránícího hráče spadá účelný pohyb, při kterém se hráč nachází v trajektorii možné přihrávky mezi dvojicí útočících protihráčů s cílem ubránit danou situaci (Pavliš, et al., 2000). Obzvláště důležité je, aby byl pokryt hráč soupeře koordinující v těsné blízkosti branky v obraném pásmu, z jehož území padá nejvíce vstřelených gólů. Bránící hráči využívají zejména krátký skluz, který jim umožňuje měnit směr pohybu dle potřeb konkrétní situace. Obranná činnost obsazování hráče bez kotouče není pravidelně zařazována do tréninkových jednotek, i když skrývá vysoký potenciál úspěšné obrany mužstva.

2.3.1.4 Obrana prostoru

Jedná se jak o krytí prostoru, tak i současně o obsazování hráče v prostoru, který tam stojí nebo do něj najíždí. Je to činnost navazující na obsazování hráče bez kotouče. Činnosti se využívá zejména při situacích s nerovnovážným počtem hráčů.

2.3.1.5 Chytání a blokování střel

K chytání a blokování střel nejčastěji dochází v obraném pásmu, kdy bránící tým ve snaze o neproniknutí kotouče směrem k vlastní bráně chytá nebo blokuje střely soupeře vlastním tělem, výstrojí nebo hokejovou holí. Dále dělíme blokování střel podle postavení hráče proti střele, a to na postavení v kleku, ve stoji nebo skluzu. Díky téhle obranné činnosti nedochází k průniku střel, na které by v mnoha případech brankář již nestačil zareagovat.

2.3.2 Herní činnosti útočné

2.3.2.1 Uvolňování hráče s kotoučem

Prioritním cílem útočícího hráče je udržení kontroly nad kotoučem během přímého kontaktu s hráčem soupeře. Jeho úspěšným překonáním se vytváří prostor pro navazující herní činnosti jako je přihrávka spoluhráči, zakončení nebo zavezení kotouče do pásma. Studie Perič (2002) uvádí, že hráč, který se dokáže uvolnit s kotoučem, dává svou činností optimální podmínky pro vznik přečíslení, a díky tomu větší šanci týmu skórovat. Během fáze uvolňování hráče s kotoučem hraje klíčovou roli okamžik překvapení, při němž útočící hráč využije v plné míře bruslařské dovednosti k prudké změně pohybu, ve snaze zmást, obelstít a dynamickým pohybem překonat bránícího hráče. Neméně důležité je sledování kotouče jen pomocí periferního vidění, které hráči dovoluje vnímat dění hry a orientovat se v prostoru. Uvolňování hráče s kotoučem se stalo stěžejní dovedností pro funkci útoku, kdy dále tuto dovednost dělíme na:

1. Vedení a kontrola kotouče:

- dlouhým a krátkým driblinkem,
- tlačáním a tažením kotouče.

2. Překonávání protihráče:

- kličkou,
- prohozením nebo obhozením.

Vedení a kontrola kotouče pomocí driblinku se stala nejběžnější technikou pro pohyb hráče s pukem. Hráči pevně svírají hokejovou hůl oběma pažemi a mění směr pohybu kotouče ze strany na stranu. Dále rozeznáváme driblink dlouhý (velký rozsah pohybu kotouče) a driblink krátký (rozsah pohybu kotouče maximálně 50 centimetrů). Přesné koordinované posuny kotouče jsou způsobeny jemnou technikou zápěstí. Technika tlačení a tažení kotouče se objevuje jen zřídka (Perič, 2002). Využití nalezneme při účelných sprintech nebo v situacích nutných k pokrytí kotouče vlastním tělem, aby nedošlo k odcizení kotouče hráčem soupeře. Kotouč je veden holí, kterou hráč ovládá pouze jednou končetinou a není zapotřebí driblinkového posunu do stran. Tlačení je způsob pohybu kotouče před tělem hráče, naopak při tažení se umístění kotouče nachází za tělem hráče.

Ve snaze překonat protihráče se nejlépe během utkání uplatňuje dovednost kličky spolu s vedením kotouče a klamavým pohybem, kdy bránící hráč bezprostředně reaguje na klamavý pohyb těla a není schopen bránit rychle probíhající změnu směru hráče a následný průnik k bráně. Druhým způsobem je prohození kotouče prostorem mezi bruslemi protihráče nebo mezi tělem soupeře a jeho holí, kdy následně dochází k objetí protihráče spolu s dobruslením, získáním kotouče a zakončením. Podobné je tomu u způsobu překonání protihráče obhozením, kdy je využito hrazení pro plánovaný odraz kotouče do prostoru, kam směřuje útočící hráč.

2.3.2.2 Uvolňování hráče bez kotouče

Studie Bukač, Kostka & Šafařík (1986) uvádí, že dovednost uvolňování hráče bez kotouče spadá mezi činnosti takové, ve kterých se útočící hráč snaží odstoupit a uvolnit od hráče soupeřova mužstva, který má za úkol jej bránit. Útočící hráč směřuje svůj pohyb do potenciálních prostor, do kterých mu může být adresována přihrávka nebo se snaží změnit trasu pohybu takovým způsobem, aby se dostal mimo dosah bránícího hráče a opět mohl pokračovat v herní kombinaci. Dále tuhle dovednost můžeme rozdělit podle způsobu uvolňování pomocí:

- změny směru pohybu,
- změny rychlosti pohybu (zrychlení, zpomalení, zastavení),
- změny techniky pohybu,
- klamavého pohybu,
- obrátů a jiných obratnostních prvků.

2.3.2.3 *Přihrávání a zpracování kotouče*

Podle Bukače, Kostky & Šafaříka (1986) je přihrávání definováno jako činnost, při které hráč přihrává kotouč svému spoluhráči takovým způsobem, aby byl schopen jeho zpracování.

Přihrávky můžeme členit podle způsobu jejich provedení na:

- přihrávky po ruce nebo přes ruku,
- vzduchem nebo po ledě,
- přímé nebo s využitím hrazení,
- přiklepnutím nebo švihem.

Nejběžnější a nejsnadnější způsob vzhledem k náročnosti provedení techniky přihrávky je způsob takový, který je konaný po ruce, kdy hráč přihrává kotouč švihem a po ledě. Naopak pokročilejší technikou je způsob přihrávání vzduchem, při které hráč vyhodnocuje vzdálenosti objektů mezi sebou a je nutné, aby kotouč měl správný směr pohybu, razanci a dopadl ve vzdálenosti alespoň jeden metr před přijímajícím hráčem způsobem vhodným pro jeho zpracování.

Další způsob přihrávky je konaný přes ruku (bekhend), který se nedoporučuje ve snaze o rychlou a přesnou přihrávku. Hlavními důvody je vytočení hráče na slabší stranu a obloukový záhyb čepele, který zmenšuje kontaktní plochu dotyku hokejové hole s kotoučem, a tím snižuje schopnost hráče vykonat dostatečně razantní a přesnou přihrávku (Perič, 2002).

Jako nejúčelnější způsob přihrávky se jeví přihrávání na krátkou vzdálenost, kdy adresát obdrží přesnou a přímou přihrávku.

Nejrychlejší způsob vykonání přihrávky je přiklepnutím, které je provedeno rychlou prací zápěstí a nedochází ke ztrátě času jako je tomu u švihu.

Alternativním způsobem přihrávky je využití hrazení jako pomocného prostředku k překonání soupeře nebo rychlého přenesení hry.

Studie Bukač (2005) dále dělí přihrávky dle úmyslu hráče při rozvoji herní kombinace na přihrávky:

- poziční,
- zpětné,
- průnikové,
- výpomocné s ohledem na danou situaci,

- biliárové,
- přihrávky hrané podél ohrazení,
- přihrávky nahozením směrem do volného prostoru,
- střílené,
- finální (přihrávky diagonální hrané během poziční hry nebo přihrávky podél území brankoviště soupeřova mužstva).

Nezávisle na druhu přihrávky během utkání dochází k situacím, kdy hráči vykonají nepřesnou přihrávku, kterou hráč jen těžce zpracovává pomocí bruslí, natahováním se do vzdálených prostor nebo pomocí jiných částí výstroje. Neméně často dochází k přihrávce, která je směřována zcela mimo dosah hráče.

Příjem přihrávky a zpracování je definováno jako činnost, díky které získává hráč kontrolu nad kotoučem (Bukač, Kostka & Šafařík, 1986). Studie Perič (2002) na to navazuje a uvádí, že zpracování přihrávky je stejně důležité jako činnost přihrávání. Umožňuje pokračování herní akce a kvalitním zpracováním přihrávky se vytváří dobré předpoklady pro další činnost, jako je klička či vystřelení. Často se dokonce tyto činnosti spojují, takže zpracování se stává přípravnou fází např. pro střelbu. Proto jí věnujeme v tréninku stejnou pozornost jako přihrávání. Zpracování se dělí na 3 jednotlivé fáze:

- příjem kotouče na čepel před tělem hráče,
- posuvným pohybem hole směrem za tělo hráče dochází k brždění kotouče,
- kotouč se nachází za tělem hráče uprostřed jeho čepele.

K efektivnímu zpracování kotouče dochází tehdy, udržuje-li hráč po celou dobu herní kombinace oční kontakt s činností svého spoluhráče a dovede tedy odhadnout správnou dobu pro příjem kotouče. Úspěšnost zpracování kotouče ve vysoké míře ovlivňuje faktor tvrdosti zápěstí při ovládnutí hráčské hole. Hráči s měkčím držením hole jsou schopni bez problémů zpracovat kotouč, aniž by jim přeskočil čepel nebo se od ní odrazil.

Mezi bazální chyby zpracování přihrávky se řadí chybný zpětný posun hole, tvrdé nebo příliš měkké zápěstí, špatné postavení hole, špatné držení hole, špatné odhadnutí rychlosti pohybu kotouče nebo jeho razantnost.

2.3.2.4 *Střelba*

Střelba je útočná herní činnost jednotlivce, při níž se střílející hráč pokouší dostat kotouč do brány soupeře. Hráči si mohou vybrat mezi různými způsoby střelby, a to buď přiklepnutím kotouče, švihem nebo pomocí golfového úderu.

Střelbu dále dělíme podle pozice kotouče a postavení hráče:

- střelba po ruce (golfovým úderem, švihem, přiklepnutým švihem),
- střelba přes ruku (švihem, přiklepnutím),
- jiné způsoby střelby (tečování, dorážení, střelba z pádu).

Nej snadnějším způsobem střelby je švih, při kterém se nejprve kotouč nachází za zadní nohou hráče, odkud je směřován svižnou prací zápěstí do cíleného prostoru. Razantnost pohybu je podmíněna dovedností hráče vyvinout pomocí hráčské hole potřebný tlak na kotouč, který jej vymrští. Důležitá je také švihová rychlost a konečné zrychlení kotouče, způsobené dodatečnou prací zápěstí. Hlavní výhodou střelby švihem je její přesnost, naopak nevýhodou je vysoký čas na provedení, které může být zmařeno či blokováno soupeřem (Pavliš, et al., 2000).

Střelba přiklepnutím se vyznačuje relativně vysokou přesností a vyniká svou minimální dobou na přípravu i provedení střely. Své uplatnění nachází v situacích hry, kdy je potřeba rychlého a překvapivého zakončení nebo v situacích, kdy je třeba dorazit kotouč do volného prostoru brány.

Nejtvrdší způsob střelby je pomocí tzv. golfového úderu, kterým hráči dosahují maximálních rychlostí i kolem 180 km/h. Ačkoliv se jedná o nejtvrdší způsob střelby, není během utkání tolik preferovanou střelbou jako je švih, či přiklepnutí, z důvodu vysoké náročnosti na přípravu a nepřesnosti zakončení.

Nejobtížnější způsob střelby je přes ruku (bekhend), který se používá většinou v situacích, kdy byl klíčkovou překonán brankář a je třeba dopravit kotouč do odkryté sítě. Další časté uplatnění je v situacích, kdy byl překonán bránící hráč a následně rychlou, překvapivou střelou je překonán i brankář, který není schopen zareagovat na rychle se měnící situaci či nedokáže odhadnout směr střely (Pavliš, et al., 2000).

Úspěšnost zakončení se odvíjí od dovednosti hráče vyhodnotit danou situaci a zvolit nejlepší strategii k dosažení branky. Mezi hlavní faktory ovlivňující efektivitu střelby můžeme řadit fyzickou a psychickou zdatnost hráče, dále úroveň techniky střelby, úroveň bruslařských

dovedností, nebo výběr vhodného místa, odkud a kam bude střelba prováděna. Další důležitý faktor rozhodující o vstřelení, či nevstřelení branky je postavení a dovednost soupeřova brankáře odolávat tlaku útočícího mužstva.

2.3.2.5 Tečování, dorážení a clonění

Herní činnost tečování je útočná dovednost hráče, při které se uplatňují postřehové reakce organismu s cílem změnit trajektorii pohybu kotouče směrem do branky soupeře pomocí hokejové hole nebo odražením od hráčské výstroje. Tečování se uplatňuje především v nerovnovážných situacích hry, kdy je jeden z týmů oslaben. V takových situacích se využívá pozice útočícího hráče, který se nachází mezi brankářem soupeřova mužstva a zakončujícím spoluhráčem (Perič, 2002). Útočící hráč svou činností také způsobuje znatelné problémy ve viditelnosti brankáře, kterému cloní svým tělem a ten tudíž není schopen reagovat na vystřelený kotouč během herních kombinací. V současném hokeji se jedná o jeden z neúčelnějších způsobů dosažení branky. Níže předkládám výčet způsobů tečování, jejíž pomocí lze skórovat.

1. Tečování měnící směr letu kotouče,
2. tečování měnící razantnost pohybu kotouče,
3. tečování měnící výšku letu kotouče,
4. tečování kotouče konané po ledě,
5. tečování kotouče konané nad ledem.

Dorážení je záměrná herní činnost útočících hráčů, kteří se snaží dostat kotouč do soupeřovi brány v situacích, kdy se odrazil od brankáře. Důležité je postavení dorážejícího hráče v prostoru před brankou, odkud může být kotouč efektivně doražen. Zkušení hráči využívající čtení hry jsou schopni se odpoutat od bránících hráčů a směřovat svůj pohyb do zmíněných prostor odrazu kotouče, odkud je lehce doklepnut do brány soupeře. Hlavními činiteli úspěchu je přesnost a rychlost dorážky. Nejefektivnější způsob dorážení kotouče je rychlým přiklepnutím, při kterém nedochází ke ztrátě času a je ve většině případů dostatečně přesný. Jiné způsoby dorážení jsou: švih nebo golfový úder podobně jako u střelby.

Clonění brankáři je útočná činnost jednotlivce, kdy se hráč snaží svým postavením zakrýt výhled brankáři proti střílejícímu hráči a současně tím rozptýlovat jeho koncentraci. Stěžejními body jsou pevné a stabilní postavení hráče těsně před brankovištěm s holí připravenou na

případné tečování nebo dorážení a sledování střelajícího hráče. Při této činnosti hraje důležitou roli odvaha a nebojácnost hráčů, neboť jsou často v hledáčku obranných aktivit soupeře.

2.3.2.6 Klamání a fintování

Studie Pavliš et al. (2000) uvádí, že úspěšnost uvolňování hráče s kotoučem je podmíněna nejen zvládnutou technikou, ale i předcházejícími či doprovodnými činnostmi, mezi které řadíme klamání a fintování. Klamným pohybem, to je naznačením pohybu známé činnosti bez toho, aniž bychom to uskutečnili, se snaží útočící hráč soupeře oklamat, vnutit mu svoji představu a v závěru uskutečnit zamýšlenou činnost. Rozlišujeme klamání a fintování:

- tělem,
- změnou směru a rychlostí bruslení,
- pohybem hole.

2.4 Herní kombinace

Podle Periče (2002) jsou herní kombinace definované jako záměrná spolupráce jedné dvojice hráčů v obraně či útoku, kteří jsou podporováni ostatními hráči. Kvalita herních kombinací je podmíněna osvojením hokejového bruslení a schopností hráčů využít naučené herní dovednosti. Herní kombinace se dělí na obranné a útočné, které se dále dělí na:

1. Herní kombinace obranné:

- zajišťování,
- zdvojování,
- odstupování,
- přebírání,
- osobní bránění.

2. Herní kombinace útočné:

- přihrej a jed',
- clonění,
- křížení,
- zpětná přihrávka,
- najíždění do volného prostoru.

2.5 Hry na malém prostoru

Malé herní formy jsou průpravné hry, které se hrají na zmenšeném prostoru než při standardním utkání, s menším počtem hráčů a většinou se speciálně upravenými pravidly. Základními výhodami her na malém prostoru je vysoká specifická, nutnost rozhodovat se pod tlakem soupeře a časoprostorovým tlakem, případně pod vlivem únavy. Tímto je zdokonalována taktická složka herního výkonu. Při hrách na malém prostoru se dále zdokonalují individuální činnosti jednotlivce a herní kombinace, což jsou technické složky herního výkonu, a to přímo v kontextu hry nikoliv separovaně, čímž se zvyšuje převod naučeného do samotné hry (McCormick et al, 2012). Hry na malém prostoru v souvislosti s intenzitou zatížení dále slouží ke kondičnímu rozvoji jednotlivce, když trenér může přímo ovlivňovat intenzitu cvičení vícero způsoby (intervalem zatížení, dobou zotavení, počtem zúčastněných hráčů, velikostí vymezené plochy). Přitom jsou hráči daleko více motivováni oproti tradičním metodám rozvoje kondice.

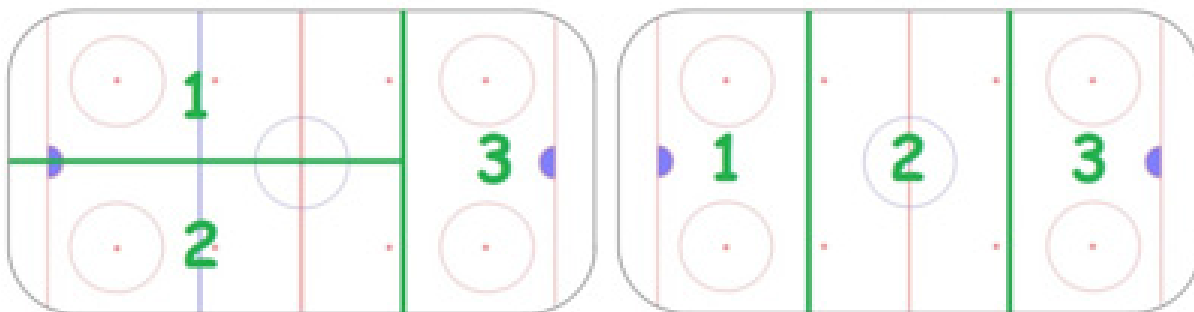
2.5.1 Pravidla a podmínky

2.5.1.1 *Herní prostory*

Hry na malých prostorech mají charakter cvičení v herní podobě, kde se využívají prostory, které velikostně odpovídají zmenšené hrací ploše. Pro tréninkové modifikace her na malém prostoru využíváme v ledním hokeji prostory jako jsou jednotlivé třetiny, které je dále možné rozdělit na dvě části (případně na víc). Dále využíváme oblasti kruhů s body pro vhazování, rohy hřiště a všechny prostory kolem hrazení. Dalším kritériem zapojení do činnosti na malých prostorech je počet hráčů, který určuje individuální kvalitu procvičování herních dovedností a míru kondičního zatížení. Pro ohraničení a vymezení jednotlivých prostor používáme speciální přenosné mantinely (dřevěné, molitanové, plastové).

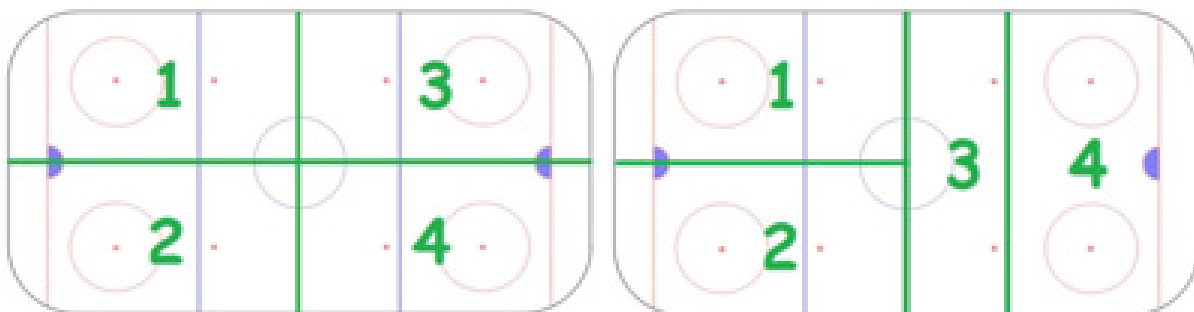
Možnosti rozdělení hřiště podle potřeby tréninkového procesu na jednotlivé malé prostory jsou ilustrovány zde:

1. Hřiště rozdělené na 3 části

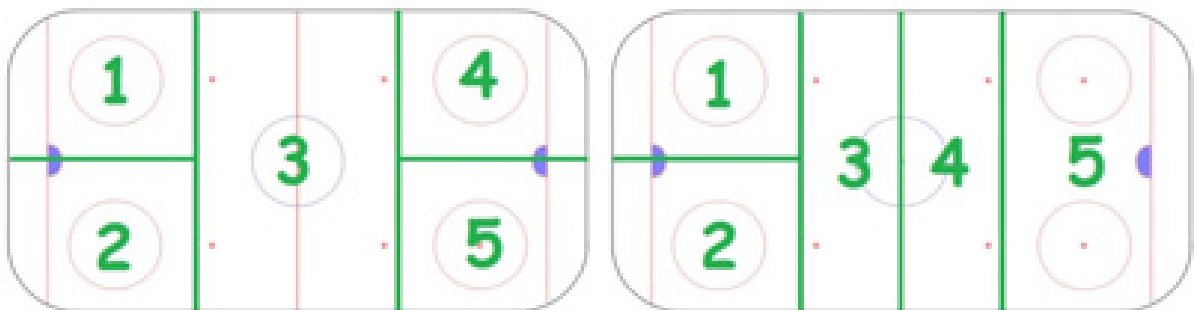
Obrázek 1. a 2. (Pavliš & Neuman, 2014)

2. Hřiště rozdělené na 4 části

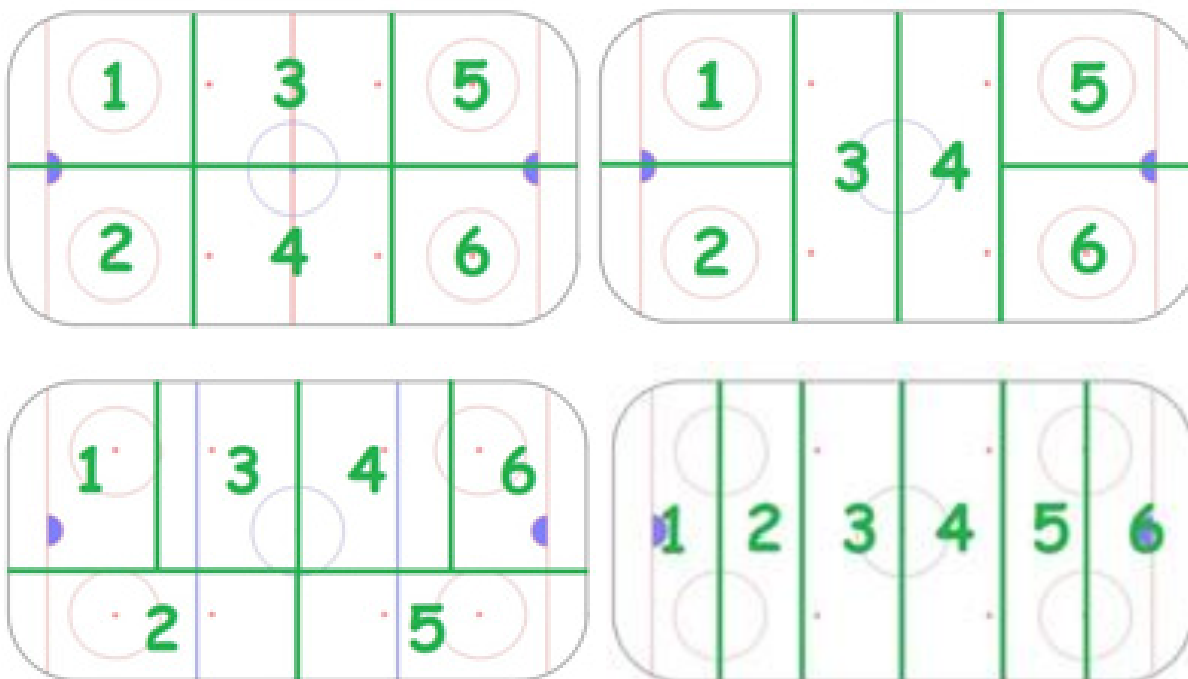
Obrázek 3. a 4. (Pavliš & Neuman, 2014)

3. Hřiště rozdělené na 5 částí

Obrázek 5. a 6. (Pavliš & Neuman, 2014)

4. Hřiště rozdělené na 6 částí

Obrázek 7.,8.,9. a 10. (Pavliš & Neuman, 2014)

5. Hřiště dělené dle tréninkového účelu

Obrázek 11. (Pavliš & Neuman, 2014)

Využitelnost herní plochy je proměnlivá, vždy záleží na záměru trenéra, které dovednosti mají být hráči osvojeny. Každá hra je specifická svou hrací plochou a vytvořena tak, aby zdokonalovala konkrétní dovednost mladého hráče. Zmenšení nebo zvětšení herní plochy vysoce ovlivňuje každou hru. Zmenšení cílového prostoru umožní hokejistům koncentrovat se na prováděnou činnost, a to zejména na zastavování, boční pohyb, důkladné krytí kotouče nebo akceleraci pohybu. Pokud se naopak herní prostory zvětší, dojde k uvolnění prostoru na hrací ploše, hráči tím získají více času na kontrolu kotouče, herní kombinace a najetí si do volného prostoru (Pavliš & Neuman, 2014). Hráči také dosahují vyšší maximální rychlosti.

2.5.1.2 Počet hráčů

Počty hráčů během cvičení na malých prostorech jsou upraveny tak, aby zůstal dostatek prostoru pro nácvik dané dovednosti. Můžeme zapojovat různý počet hráčů do činnosti a vytvářet tak různé herní modifikace (1-1, 2-1, 2-2, 3-2, 3-3). Družstva zápolící mezi sebou jsou tvořena tak, že stejný počet hráčů v jednom týmu soutěží proti druhému týmu s obdobným počtem hráčů, a to většinou v poměru 2-2, 3-3 nebo 4-4. Může být také rozhodnuto, že jeden tým bude hrát v oslabení, přesilové hře, či mu bude dokonce přidělen podporující hráč nebo hráči. Hráči označení jako podporující mají funkci přihrávačů, střelců nebo jinak omezenou činnost pro družstvo, která je určena trenérem a má být vykonávána. Většinou je omezen i pohyb těchto hráčů, jež jsou umístěny na konkrétní místo na hrací ploše (Willett, 2003). Trenér sám se může účastnit hry ve snaze pomoci slabšímu týmu nebo pohybovat se ve hře jako volný hráč, kterého hráči mohou využít pro narazení si kotouče a najetí si do volného prostoru.

2.5.1.3 Počet branek a jejich umístění

Umístění a počet branek je klíčovým aspektem každé hry na malém prostoru konané v tréninkovém procesu. Zvýšením počtu branek, do kterých hráči mohou skórovat nutí hráče přemýšlet nad zvolením taktiky, jak zvítězit nad soupeřem, spolupracovat mezi sebou a orientovat se v prostoru. Umístění branek hraje také důležitou roli pro hráče, kdy se každý hráč musí vypořádat s odhadnutím vzdáleností a úhlů jednotlivých objektů mezi sebou a zvolit nejvýhodnější způsob řešení k dosažení co největšího počtu vstřelených branek (Mälkiä, 2006). Hry na malém prostoru by měly simulovat reálné podmínky umístění branek tak, aby se za brankovou konstrukcí nacházel volný prostor pro pohyb hráčů a jejich možnou spolupráci při herních kombinacích.

2.5.1.4 Počet přihrávek před zakončením

Upravením pravidla o počtu přihrávek před zakončením nutí hráče spolupracovat mezi sebou, rozvíjí se herní kombinace, kontrola kotouče, čtení hry, zlepšuje se dovednost přesné přihrávky a jejího zpracování. Zpracováním této podmínky do tréninkového procesu nabádá útočící hráče k sofistikovanějšímu provedení herní kombinace, jelikož vstřelení branky bez splnění potřebného počtu přihrávek má za následek neuznání gólu. Hledání volného prostoru a následného najetí do něj s cílem oklamání a překonání obrany patří k neúčinnějším způsobům účelného řešení herní situace (Nadeau, Godbout & Richard, 2008).

2.5.1.5 Délka hry a střídání

Délka samotné hry a délka střídání jsou faktory jež významně ovlivňují průběh činnosti a intenzitu zatížení. Optimální délka hry není stanovena, ale s jistotou můžeme říci, že čas hry do 2 minut je příliš krátký, naopak stejná hra trvající více jak 20 minut se stane stereotypní a pozornost hráčů může poklesnout. Zvolením délky hry v rozmezí 5 až 15 minut bude odpovídající k tomu, aby se hráči několikrát prostrídali, vytvořili si potřebné herní situace k řešení zadaných úkolů, a přitom zůstali plně koncentrováni na hru.

Délka jednotlivých střídání nepřímo definuje intenzitu zatížení a díky tomu se jedná o ještě důležitější faktor. Při tvorbě her dochází ke snaze o napodobení zápasových podmínek, právě proto délka jednotlivých střídání by neměla převyšovat běžnou délku střídání během zápasu, naopak střídání mohou být kratší a o to intenzivnější (Willett, 2003). Délka střídání od 30 do 40 sekund by měla být optimální a nedocházet ke zhoršení technických dovedností hráčů. Naopak při tréninku zaměřeném na kondiční stránku můžeme délku hry a střídání prodloužit.

2.5.2 Získané dovednosti

Během výuky a nácviku individuálních dovedností v ledním hokeji se využívají specializovaná cvičení, zaměřená většinou na jednu konkrétní individuální dovednost, avšak využitím her na malém prostoru se hráči implicitně učí více dovedností najednou v reálných podmínkách, aniž si to sami uvědomují. Díky tomu se hraní her na malém prostoru stalo skvělým doplňkem již tradičně zažitých cvičení na rozvoj individuálních dovedností hráče (Willett, 2003). Celá hra je řízena a usměrňována v přátelské duchu, kde hlavním cílem hry je dobrý pocit ze hry, radost, zábava, týmová spolupráce, hra fair-play a tvorba týmového ducha.

Níže je uveden výčet typických dovedností pro lední hokej, kterým se hráči učí aplikováním her na malém prostoru.

2.5.2.1 Bruslení

Bruslení je činnost, během které dochází k pohybu po hladkém povrchu ledu využitím bruslí, které jsou ve spodní části vybaveny úzkou čepelí. Bruslení v ledním hokeji tvoří základní dovednost pro všechny ostatní činnosti. Úroveň taktických a technických dovedností je podmíněna osvojením potřebné techniky bruslení. Díky osvojením kvalitní úrovně hokejového bruslení se hráči nemusí soustředit na činnost samotnou, tím pádem se můžou zaměřit na čtení hry, herní dovednosti, to celé v rychlém spádu hry (Pavliš & Perič, 1996).

Systematicky členíme bruslení v ledním hokeji na:

- Jízdu vpřed
- Jízdu vzad
- Bruslení užité (spadají sem změny směru, změny rychlosti, obraty a jiné hráčské dovednosti)

K základním dovednostem bruslení řadíme osvojení jízdy vpřed i vzad, změnu směru, zastavování, vyjíždění oblouků, překládání v jízdě vpřed i vzad, obraty, skoky a další koordinační dovednosti jako je jízda ve dřepu či jízda na jedné noze směrem vpřed i vzad.

Úspěšnost týmů během hry na malém prostoru závisí především na využití veškerých bruslařských dovedností. Důležitým faktorem těchto týmů je bruslařská rychlost a pohotovost hráčů, kteří svým pohybem dovedou získat kotouč pro své mužstvo jako první. Takové týmy se pak snadněji dostávají do brankových příležitostí, nepouštějí soupeře ke kotouči a často udávají tempo hry.

2.5.2.2 Přihrávání a zpracování kotouče

Přihrávání a zpracování kotouče je útočná herní činnost jednotlivce, která byla popsána výše (viz. kapitola 2.3.2.3).

2.5.2.3 Střelba

Střelba je útočná herní činnost jednotlivce, při níž se střílející hráč pokouší dostat kotouč do brány soupeře. Taktéž byla popsána výše (viz. kapitola 2.3.2.4).

2.5.2.4 *Kontrola kotouče*

Využitím zmenšené hrací plochy dochází mnohem častěji ke kontaktu hráče s jeho okolím. Hráči jsou nuceni ovládat kotouč a manipulovat s ním v omezeném prostoru, kdy se musí vypořádat s překážkami typu mantinel, branková konstrukce, brankáři, spoluhráči, hráči týmu soupeře, hokejové hole, a to vše pod vysokým tlakem. Hráči se tak učí ovládat kotouč, a přitom zůstat zorientovaní v prostoru, ve kterém se nacházejí.

2.5.2.5 *Výměna herních postů a pozic*

Během aplikace her na malém prostoru dochází k neustálému prolínání obrany a útoku. Všichni hráči si mohou osvojit hru na jednotlivých postech a tím získávají jak dovednosti obranné, tak i útočné a intuitivně se tak učí strategii hry na postech. Hráči se učí, jak obrané dovednosti jako je vytěsňování prostorů a úhlů mezi brankařem a útočícím hráčem, tak dovednosti útočné jako je najetí a uvolňování do volného prostoru (Mälkiä, 2006). Hráči se dostávají do herních pozic v časoprostorovém tlaku, do kterých by se v klasickém utkání nedostali nebo jen zřídka.

2.5.2.6 *Unikání*

Hry na malém prostoru jsou konstruovány tak, aby se hráči dostávali do úniků a naopak, aby tak vzniklé situace dokázali ubránit bez trestného prohřešení. Vytváří se tlak na unikajícího hráče, který se učí zakončovat s klidnou myslí v reálných podmínkách soutěžního utkání, kdy je dostihován bránícím hráčem. Bránící hráč je nucen dostihnout hráče, odebrat mu kotouč nebo nedovolit mu úspěšně zakončit (Nadeau, Godbout & Richard, 2008). Během nácviku při tréninku dochází k rotaci hráčů, kdy útočící hráči se stávají obránci a naopak, to vše z důvodů osvojení si dovedností na obou postech všemi hráči.

2.5.2.7 *Přesilová a obranná hra*

Modifikací her na malém prostoru vytvoříme dva týmy o různém počtu hráčů na hrací ploše. K účelu napodobení přesilové hry bude jeden tým oslaben o jednoho hráče. Cílem oslabeného týmu je bránit vytváření útočných herních kombinací, vytlačovat protihráče z nebezpečných střeleckých pozic, odpalovat kotouče mimo dosah protihráčů, zamezit inkasování branek. Hlavními cíli týmu hrající přesilovou hru je vytvoření tlaku do brány, snaha vytvořit kombinace, kterými překonají obranou hru protihráčů a skórování. Úspěšnost obou týmů závisí na zvolené

taktice, rozestavení hráčů, herních kombinacích, bruslařských a herních dovednostech každého hráče.

2.5.2.8 Podpora hráče s kotoučem

Úspěšnost každé herní kombinace závisí na komunikaci hráčů mezi sebou a jejich vzájemném postavení. Spoluhráči, kteří dovedou podpořit hráče s kotoučem najetím si do volných prostor pro příjem přihrávky, odpoutat se od hráče, postavit se do výhodného postavení pro zakončení, zablokovat protihráče a vytvořit tím prostor pro pohyb hráče, či rozvinout herní kombinaci, tak zvyšují šanci na úspěch celého týmu (Nadeau, Godbout & Richard, 2008).

2.5.2.9 Čtení hry

Jedná se o dovednost, kterou si hráči implicitně osvojují během nácviku cvičení a samotnou zkušeností ze hry. Využitím her na malém prostoru se hráči správně učí reagovat na situace, které se objevují během zápasového utkání, kdežto modelová cvičení neumožňují hráčům rozhodovat se a řešit aktuální situace hry. Každý hráč má jinou úroveň čtení hry, a právě ta může být ve specifických situacích rozhodující pro vývoj herní kombinace. Hráči s dobrou úrovní čtení hry porozumí zamýšleným činnostem spoluhráčů ještě dříve, než budou provedeny, stačí jim periferní pohled na spoluhráče a již tuší jakým směrem se bude herní kombinace odvíjet (Mälkiä, 2006). Na druhou stranu hráči s nízkou úrovní čtení hry způsobují nepřesné přihrávky, nejsou kreativní, dostávají se do ofsajdových pozic a nerozumí záměrům svých spoluhráčů.

2.5.3 Význam her na malém prostoru

Studie Willet (2003) uvádí význam her na malém prostoru:

- Obsahují zvýšený emocionální náboj
- Ovlivňují kognitivní funkce: vnímání, pozornost, rozhodování, paměť, představivost, rozhodování
- Vytvářejí soutěživé prostředí pro učení a trénink
- Rozvíjejí odvahu, sebeprosazení, kreativitu
- Pozitivně působí na aspekt dovednostní (technický), kondiční a herně taktický
- Podporují herně-intelektový rozvoj hráčů
- Eliminují potřebu „kondičního“ bruslení v nejmladších věkových kategoriích

- Hráči se zdokonalují prací pod časovým a prostorovým tlakem
- Dochází k opakování naučených dovedností herní a zábavní formou
- Hráči jsou zapojeni do cvičení v různých poměrech (1-1, 2-1, 2-2, 3-2, 3-3)

2.6 Talent

Studie Rocziniok et al. (2013) uvádí, že lední hokej je fyzicky náročný kontaktní sport zahrnující opakované výkony o výdeji vysokého množství energie trvající v rozmezí od 30 do 80 sekund. Lední hokej je multifaktoriální sport, který vyžaduje, aby sportovci měli mnoho fyziologických atribut (Vescovi, et al., 2006). K obdobným závěrům dospěly i studie autorů Lund & Söderström (2017), kteří se zaměřili na invazivní hry. Haukali & Tjelta (2016) dále dělí fyziologické atributy na rychlost, sílu, výdrž, balanční schopnosti a stabilitu, v kombinaci s technickými a taktickými dovednostmi. Nadeau, Godbout & Richard (2008) ve své práci myšlenku ještě doplňují o skutečnosti, že výkonnost v týmových sportech je jeden velký komplex, ve kterém hraje svou roli schopnost hráčů vypořádat se s několika aspekty hry zahrnující fyzickou zdatnost, specifické motorické dovednosti a rozhodování ve smyslu spolupráce se spoluhráči ve vytváření útoku i v obranné hře proti soupeři.

Analýzy s mnoha proměnnými, ve kterých byly obsaženy faktory jako: výkonnostní úroveň, pohlaví, věk, ukázaly, že elitní hráči v porovnání s hráči nižší soutěže zaznamenali lepší bodové skóre v oblasti taktických, technických a psychologických schopností (Elferink-Gemser, et al., 2004). Dále studie Sherar et al. (2007) poukazuje na tělesnou konstituci elitních hokejistů v porovnání s ostatními hráči, kdy elitní hráči vykazovali vyšší hmotnost, tělesnou výšku i zralost organismu. Elitními hráči se, ale stanou pouze sportovci, kteří disponují vysokou úrovní kognitivních funkcí a k tomu ještě soustavnou prací na psychických vlastnostech jako je kreativita a psychická vytrvalost v plnění úkolů, jež jsou klíčem k úspěchu (Olszewski-Kubilius, Subotnik & Worrell, 2015).

V mnoha sportovních a výkonnostních oblastech je dosažení dokonalosti a elitního statusu cílem nejvyšší důležitosti. Identifikace talentu a jeho rozvoj je proto nepostradatelným procesem. Výzkumní pracovníci a praktikující ve sportu i nadále hledají metody, jak identifikovat nejlepší sportovce budoucnosti. Zároveň je všeobecně uznáváno, že psychologické faktory jsou spojené s úspěšnými sportovními výkony (Newton & Holmes, 2017). Řešení bylo nalezeno na Dálném východě a konkrétně ve státě Jižní Korea, kde korejský institut sportu

identifikoval nadané sportovce podle 4 faktorů: atletický výkon, stavba těla, fyzická síla a pohybové nadání (smysl) pro daný sport (Ko, 2014).

Prestižní týmy po celém světě hledají také kvalitní trenéry nejvyšší úrovně, kteří dokážou identifikovat talentované sportovce od průměrných. Díky těmto kvalifikovaným trenérům si kluby nebo národní týmy zajišťují, že neztrácí čas, peníze, a především prestiž investováním do "špatných" hráčů (Christensen, 2009). Detekce talentů je velmi zajímavým a inspirujícím úsilím, ale také nese značnou odpovědnost, protože osoby dělající výzkum, utvářejí sny mnoha mladých hokejistů. Proces výběru nadaných hokejistů může mít velmi pozitivní vliv pro hráče, kteří uspějí, ale také velmi negativní vliv na hráče, kteří výběrem neprošli (Buekers, Borry & Rowe, 2015).

3 CÍLE A ÚKOLY PRÁCE

3.1 Cíle práce

Cílem bakalářské práce je porovnání posuzovaných parametrů herního výkonu hráčů ledního hokeje U8 a U9 klubu HOKEJ Uherský Ostroh hry na malém prostoru 3-3 (minihokej) v protikladu s hrou na celé hřiště 5-5.

3.2 Úkoly práce

K úspěšnému splnění cíle bakalářské práce jsme si vytyčili následující úkoly:

- analýza odborné literatury,
- rozbor obecné charakteristiky hry ledního hokeje na úrovni teoretických poznatků,
- stanovení metod výzkumu za účelem vypracování bakalářské práce,
- analýza a zpracování dat,
- vypočítání aritmetického průměru pozorovaných parametrů hry u jednotlivých hráčů,
- porovnání posuzovaných parametrů hry („ice time“, „puck time“, střelba, přihrávka, odpal).

4 METODIKA

4.1 Charakteristika výzkumného souboru

V rámci zpracování bakalářské práce bylo za účely porovnání posuzovaných parametrů mezi hrou na malém prostoru (minihokej) a hrou na celé ploše vybráno 10 hráčů ledního hokeje kategorie U8 a U9 klubu HOKEJ Uherský Ostroh hrající krajskou ligu přípravek zlínského kraje v sezóně 2017/2018. Hráči byli vybráni na doporučení trenéra takovým způsobem, aby vzorek obsahoval všechny výkonnostní kategorie hráčů a odrážel tak aktuální sílu mužstva. Každý posuzovaný hráč odehrál 20 utkání, 10 utkání v minihokeji a 10 utkání na velké hřiště. Hráči byli seznámeni s pozorováním a všichni souhlasili s použitím získaných dat za účely vypracování bakalářské práce.

Posuzované parametry vybraných hráčů během hry byly:

- čas hry posuzovaného hráče při jednotlivém utkání („ice time“),
- doba, po kterou je hráč v držení kotouče („puck time“),
- četnost střelby,
- četnost přihrávky,
- četnost odpalu kotouče (tzn. nekontrolované zbavení se kotouče).

4.2 Charakteristika hry na malém prostoru (minihokej, malé hřiště)

V první polovině sezóny krajské ligy přípravek zlínského kraje se dle Soutěžního řádu ČSLH hraje formou minihokeje, který je uskutečňován v jedné třetině celkové hrací plochy a je ohraničen přenosným hrazením. Hraje se formou 3 hráči v poli + brankář. Čas hry je 45 minut (3 x 15 minut) hrubého času s 2 min pauzou mezi třetinami. Hráči střídají letným střídáním. Hra je řízena jedním rozhodčím, který dohlíží na dodržování pravidel. Způsobí-li některé z mužstev faul, koná se trestné střelení proti mužstvu, které způsobilo faul. Hra je zastavena a nařízeno vhažování v situacích, kdy je vstřelen gól, kotouč opustil hrací plochu, byl zraněn hráč nebo je nutná úprava výstroje brankáře. Mužstvo s více vstřelenými brankami vyhrává.

4.3 Charakteristika hry na celé ploše (velké hřiště)

V druhé polovině sezóny krajské ligy přípravek zlínského kraje se dle Soutěžního řádu ČSLH hraje formou standardního hokeje na celé ploše. Počet hráčů v poli je 5 + brankář. Čas hry je

stejný jako u minihokeje a to 45 minut (3 x 15 minut) hrubého času s 2 min pauzou mezi třetinami. Hráči se opět střídají letným střídáním. Faul je obdobně trestán trestným střelením. Hra je řízena dvěma hlavními rozhodčími. Při hře na celé hřiště hráči již musí dodržovat veškerá pravidla ledního hokeje jako je např. postavení mimo hru nebo zakázané uvolnění.

4.4 Metody získávání a sběru dat

V rámci zpracování bakalářské práce byly použity tyto výzkumné metody:

- metoda měření: hromadné pozorování – měření – přímé pozorování, sám výzkumný pracovník bezprostředně sleduje zkoumané procesy a jevy. Pozorování je vždy plánovité a systematické. Výzkumník se řídí určitým projektem pozorování, který zahrnuje jeho časový postup, prostředky a techniky shromažďování a registrace sledovaných údajů a způsoby jejich vyhodnocení. Právě tato plánovitost a systematická do jisté míry vytváří standardní podmínky pro metodu měření, umožňuje jistou míru objektivitu této metody. Provádí se v přirozených podmínkách. Způsoby je třeba zvolit tak, aby bylo dosaženo objektivit a spolehlivosti dat. Zkoumaný vzorek musí být dostatečně velký a reprezentativní, aby umožnil následné zobecnění získaných poznatků,
- analýza a zpracování dat: zapisování, uchování, kódování a analýza vybraných dat.

4.5 Příprava pozorování a vyhodnocování

Nejprve reálnost zadaného úkolu na základě již získaných poznatků a na základě znalosti teorie hry stanovíme:

- co budeme sledovat,
- jak budou pozorované jevy zaznamenány,
- jak budou získané výsledky analyzovány a vyhodnoceny.

4.6 Statistické zpracování dat

Za účelem vypracování bakalářské práce jsme využili předem připravené pozorovací protokoly, do kterých byly zaznamenávány sledovaná data. Aby záznamy umožnily objektivní analýzu, byly prováděny na místě v době pozorování. Dále za účelem získání výsledků jsme pomocí metod deskriptivní statistiky využili k výpočtu aritmetických průměrů a procentuálních hodnot sledovaných hráčů program Microsoft Excel 2016.

5 VÝSLEDKY

5.1.1 Hráč č.1

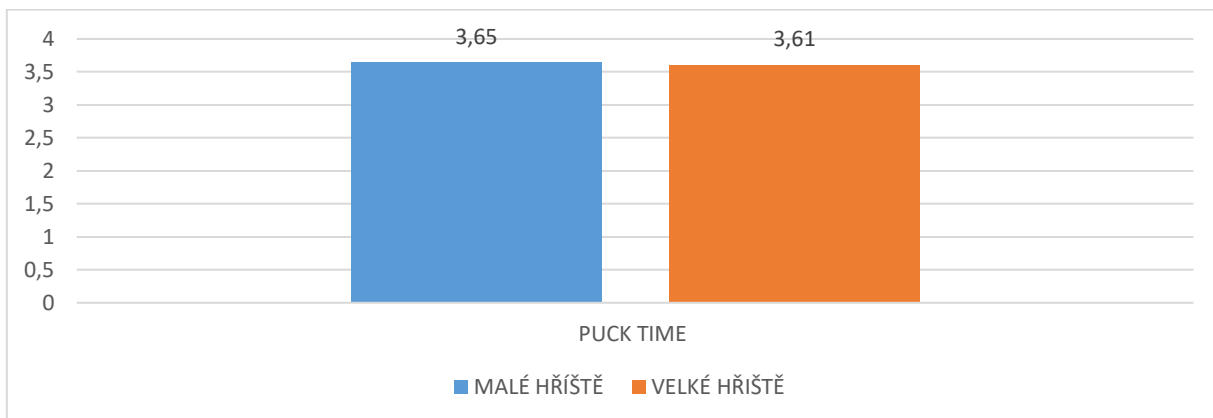
Tabulka 1. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.1 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	60"	1	2	2
	23'	76"	4	4	7
	23'	70"	4	8	6
	21'	87"	4	8	9
	22'	72"	3	7	6
	22'	94"	5	10	5
	23'	85"	4	10	6
	22'	84"	7	6	8
	23'	98"	5	7	4
	22'	89"	3	6	5
VELKÉ HŘIŠTĚ	21'	63"	0	8	3
	22'	112"	0	16	3
	19'	65"	4	13	2
	15'	49"	2	10	6
	16'	68"	2	11	5
	16'	75"	3	12	3
	15'	45"	1	9	4
	14'	52"	2	12	3
	15'	36"	2	10	4
	17'	49"	4	14	3

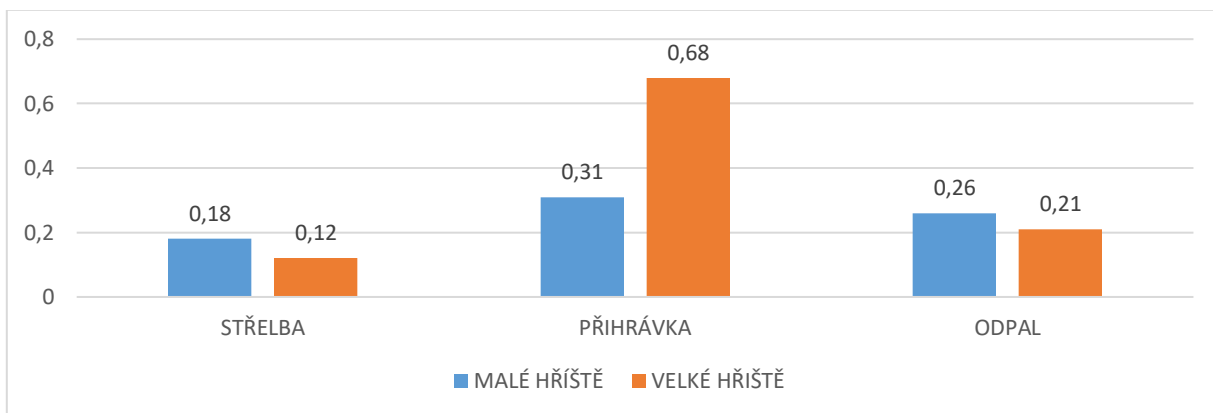
Tabulka 2. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.1 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,3'	81,5"	4	6,8	5,8
VELKÉ HŘIŠTĚ	17'	61,4"	2	11,5	3,6

Graf 1. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.1 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 2. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 1 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.1, 2 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.1:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 1,1 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 33,3 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 119,4 %**,
- průměrná četnost ODPALU **klesla o 19,2 %**.

5.1.2 Hráč č.2

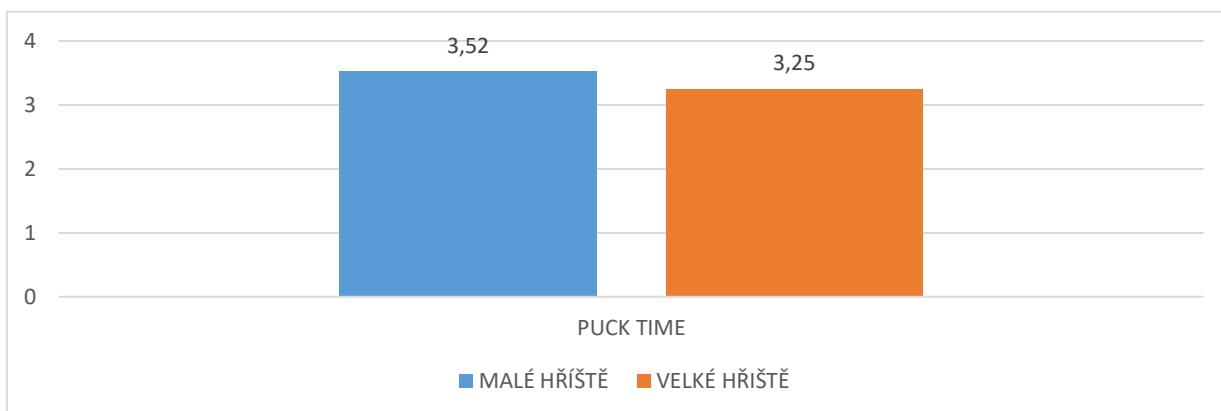
Tabulka 3. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.2 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	70"	6	4	4
	23'	76"	8	3	3
	23'	85"	8	3	3
	22'	69"	6	3	4
	22'	90"	9	5	5
	22'	80"	8	6	2
	23'	98"	10	4	2
	23'	76"	11	5	3
	23'	84"	7	6	4
	22'	65"	7	3	4
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	60"	7	8	3
	15'	37"	3	4	1
	14'	62"	4	7	2
	15'	44"	3	6	3
	15'	56"	5	7	3
	14'	42"	6	5	4
	15'	39"	5	8	2
	14'	38"	4	9	3
	15'	45"	3	9	3
	16'	58"	4	5	4

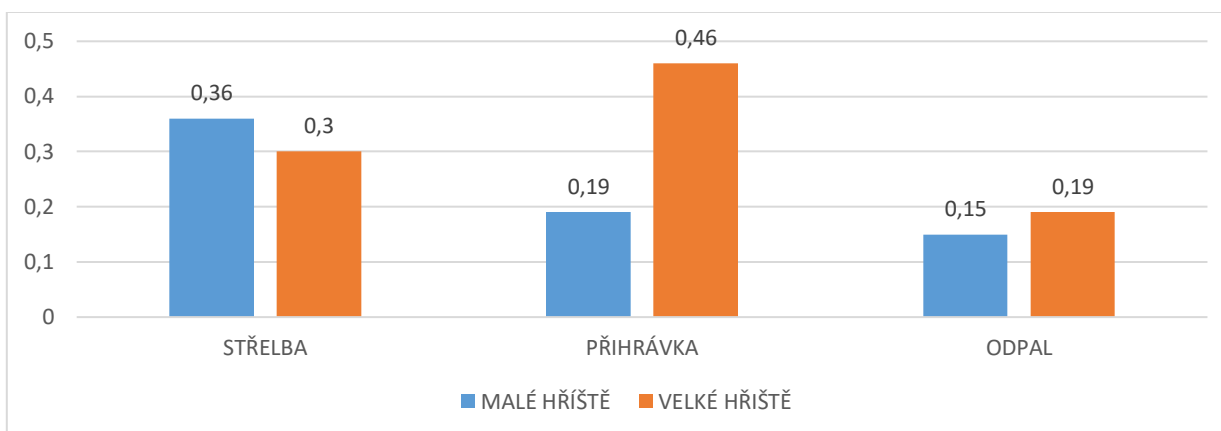
Tabulka 4. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.2 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,5'	79,3"	8	4,2	3,4
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,8'	48,1"	4,4	6,8	2,8

Graf 3. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.2 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 4. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 2 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.3, 4 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.2:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 7,7 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 16,7 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 142,1 %**,
- průměrná četnost ODPALU **vzrostla o 26,7 %**.

5.1.3 Hráč č.3

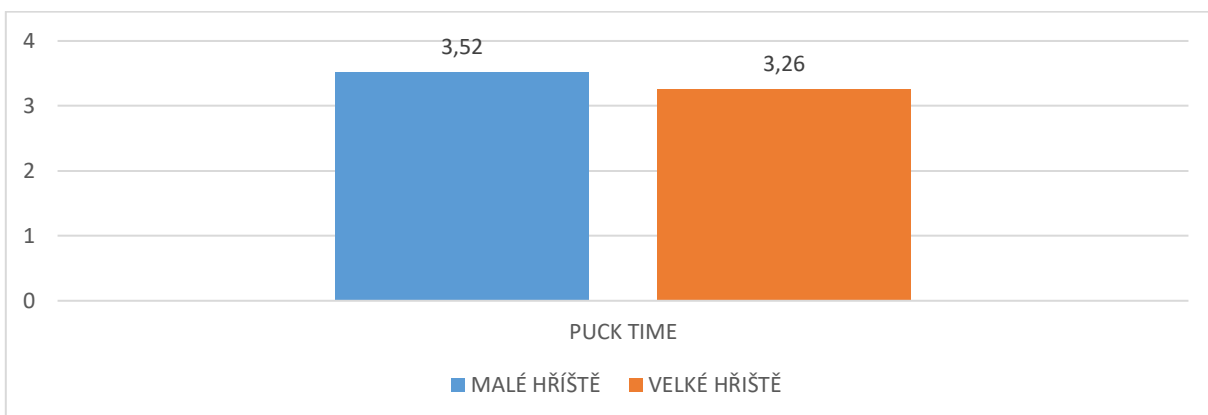
Tabulka 5. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.3 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	76"	5	3	7
	23'	90"	4	2	6
	23'	85"	6	4	7
	22'	60"	6	2	6
	21'	73"	4	4	8
	22'	82"	5	5	9
	23'	80"	3	4	6
	22'	94"	5	3	7
	23'	69"	6	3	7
	23'	75"	6	2	7
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	28"	1	3	6
	14'	41"	4	3	5
	14'	62"	2	4	6
	15'	44"	3	5	6
	14'	55"	3	6	4
	14'	67"	3	6	4
	15'	65"	2	4	3
	15'	48"	2	5	5
	15'	35"	4	6	4
	15'	32"	1	4	4

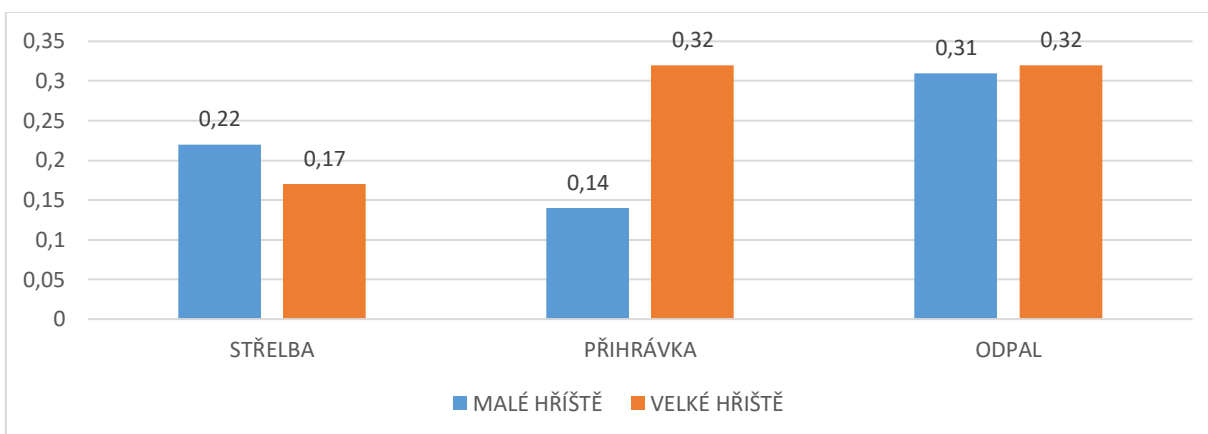
Tabulka 6. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.3 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,4	78,9	5	3,2	7
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,6	47,7	2,5	4,6	4,7

Graf 5. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.3 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 6. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 3 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.5, 6 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.3:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 7,4 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 22,7 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 128,6 %**,
- průměrná četnost ODPALU **vzrostla o 3,2 %**.

5.1.4 Hráč č.4

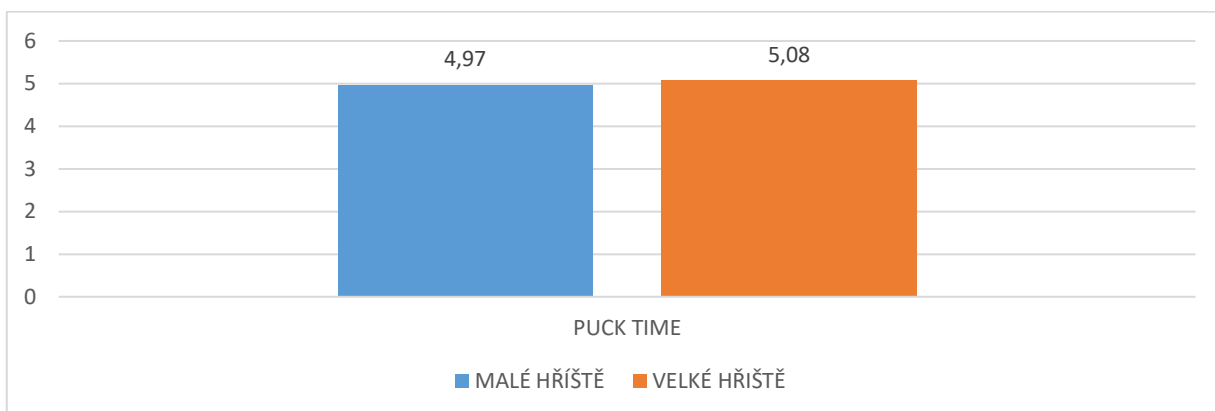
Tabulka 7. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.4 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	114"	10	3	4
	23'	95"	11	5	4
	23'	84"	8	6	3
	22'	110"	7	5	5
	22'	125"	12	7	3
	22'	115"	7	4	2
	22'	96"	12	4	5
	22'	128"	14	5	5
	21'	105"	10	7	4
	23'	133"	9	3	2
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	73"	5	9	4
	14'	90"	1	6	1
	15'	68"	3	7	2
	15'	70"	4	7	2
	14'	89"	6	8	2
	14'	69"	3	6	3
	13'	71"	3	4	5
	15'	58"	4	9	4
	15'	65"	5	10	2
	15'	84"	5	9	2

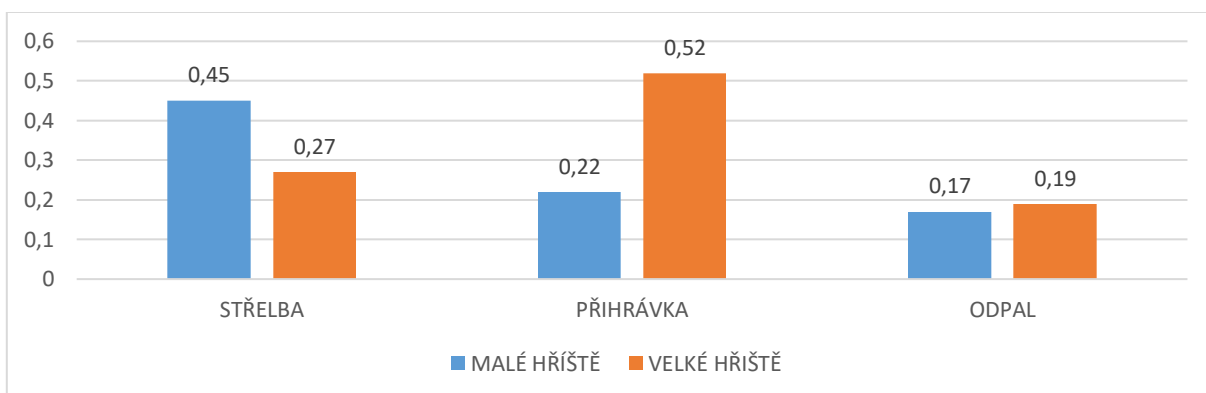
Tabulka 8. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.4 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,2'	110,5"	10	4,9	3,7
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,5'	73,7"	3,9	7,5	2,7

Graf 7. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.4 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 8. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 4 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.7, 8 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.4:

- průměrný „PUCK TIME“ **vzrostl o 2,2 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 40 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 136,4 %**,
- průměrná četnost ODPALU **vzrostla o 11,8 %**.

5.1.5 Hráč č.5

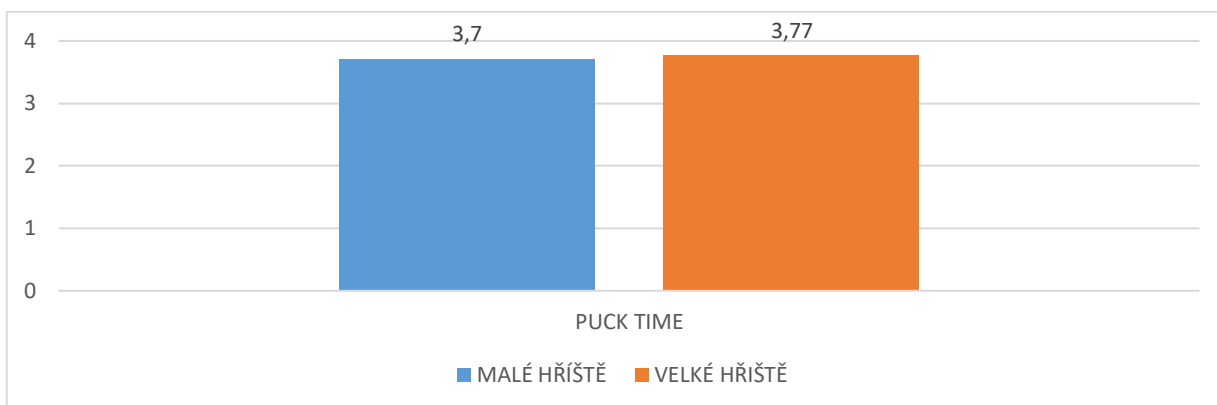
Tabulka 9. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.5 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	70"	8	2	3
	23'	86"	7	5	4
	23'	87"	8	3	3
	22'	69"	8	2	3
	21'	99"	10	4	2
	22'	84"	8	4	4
	21'	90"	10	4	2
	23'	89"	11	4	3
	23'	75"	6	6	2
	23'	76"	7	2	3
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	64"	4	6	2
	14'	45"	5	3	0
	15'	56"	4	7	2
	15'	48"	3	7	1
	15'	66"	5	5	0
	15'	72"	3	6	2
	15'	53"	3	4	3
	15'	60"	2	8	1
	13'	44"	4	9	3
	13'	38"	5	4	2

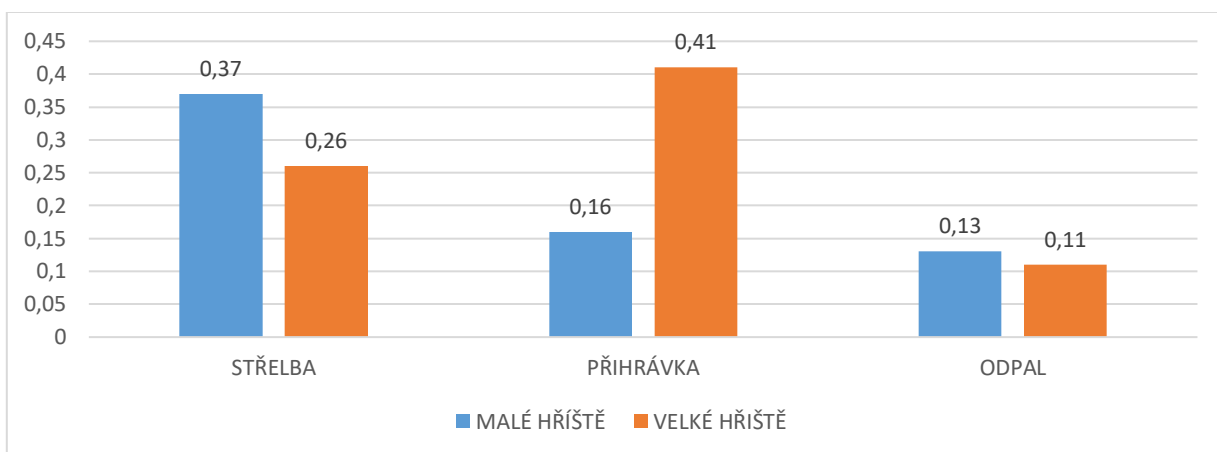
Tabulka 10. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.5 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,3'	82,5"	8,3	3,6	2,9
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,5'	54,6"	3,8	5,9	1,6

Graf 9. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.5 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 10. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 5 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.9, 10 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.5:

- průměrný „PUCK TIME“ **vzrostl o 1,9 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 29,7 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 156,3 %**,
- průměrná četnost ODPALU **vzrostla o 11,8 %**.

5.1.6 Hráč č.6

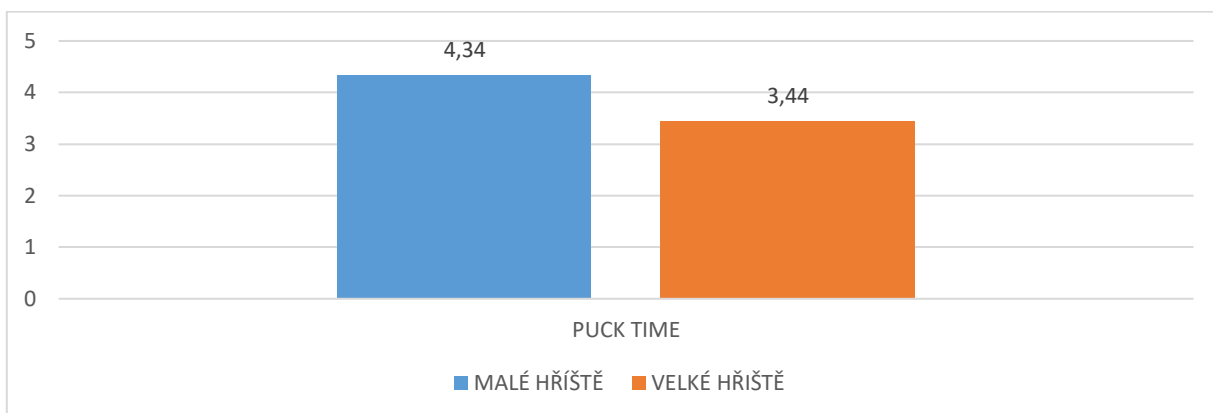
Tabulka 11. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.6 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	23'	52"	7	9	5
	22'	65"	9	7	4
	22'	80"	9	6	3
	19'	139"	14	15	7
	23'	120"	11	12	4
	22'	98"	8	8	5
	22'	90"	7	9	6
	23'	103"	12	11	4
	21'	90"	12	11	4
	22'	114"	13	10	3
VELKÉ HŘIŠTĚ	17'	62"	2	11	4
	15'	50"	0	13	2
	14'	52"	2	15	4
	15'	67"	1	17	2
	14'	55"	5	10	2
	14'	48"	4	18	3
	14'	68"	3	16	1
	14'	44"	4	15	1
	13'	50"	4	12	0
	15'	72"	3	14	2

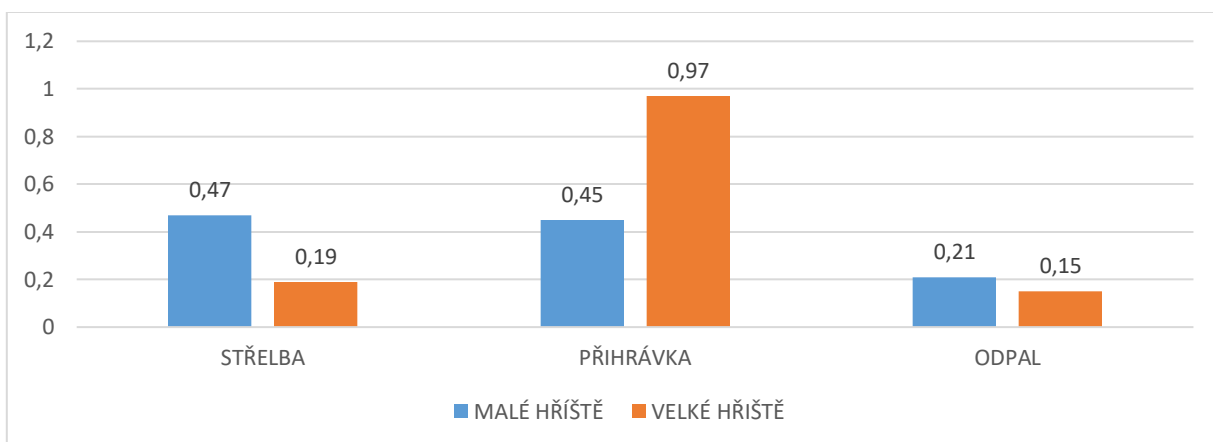
Tabulka 12. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.6 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	21,9'	95,1"	10,2	9,8	4,5
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,5'	50"	2,8	14,1	2,1

Graf 11. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.6 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 12. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 6 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.11, 12 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.6:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 20,7 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 59,6 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 115,6 %**,
- průměrná četnost ODPALU **klesla o 28,6 %**.

5.1.7 Hráč č.7

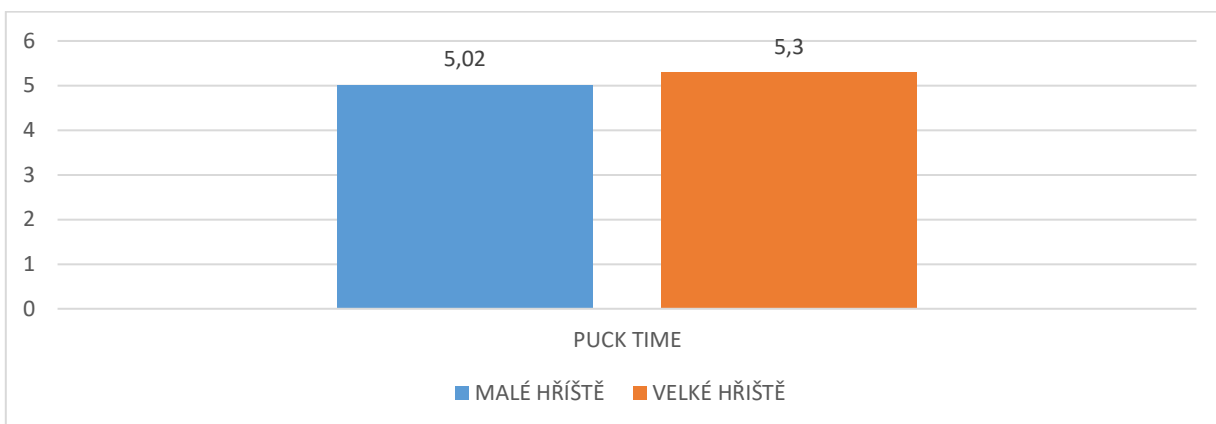
Tabulka 13. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.7 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	23'	132"	17	10	2
	22'	107"	15	5	4
	23'	92"	12	8	3
	22'	116"	9	15	4
	22'	126"	12	12	3
	22'	101"	14	9	3
	23'	108"	18	7	2
	23'	135"	15	6	4
	23'	102"	11	7	5
	23'	115"	13	4	2
VELKÉ HŘIŠTĚ	17'	93"	8	11	4
	15'	90"	7	10	1
	18'	111"	9	18	1
	15'	62"	11	13	4
	15'	86"	10	12	2
	14'	75"	8	15	3
	13'	60"	6	14	2
	15'	79"	8	10	2
	16'	80"	10	11	2
	15'	75"	7	17	1

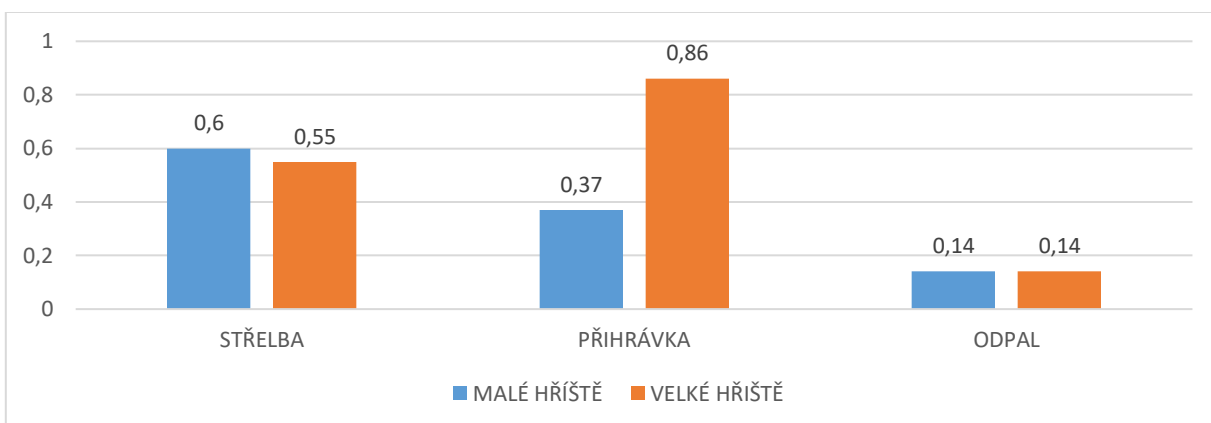
Tabulka 14. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.7 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,6'	113,4"	13,6	8,3	3,2
VELKÉ HŘIŠTĚ	15,3'	81,1"	8,4	13,1	2,2

Graf 13. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.7 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 14. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 7 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.13, 14 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.7:

- průměrný „PUCK TIME“ **vzrostl o 5,6 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 8,3 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 132,4 %**,
- průměrná četnost ODPALU **se nezměnila**.

5.1.8 Hráč č.8

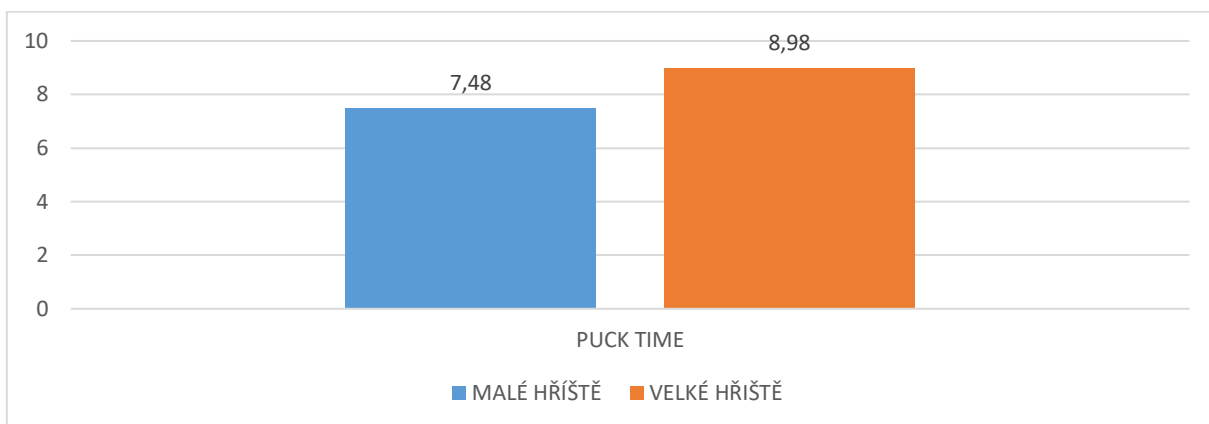
Tabulka 15. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.8 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	131"	12	14	0
	23'	159"	13	14	4
	22'	202"	22	12	7
	23'	185"	15	17	3
	21'	135"	16	13	5
	23'	215"	20	12	3
	23'	178"	15	10	4
	22'	160"	14	9	3
	22'	148"	13	11	4
	22'	156"	15	7	5
VELKÉ HŘIŠTĚ	19'	176"	9	12	6
	15'	130"	9	13	3
	14'	149"	16	10	3
	15'	130"	12	18	2
	14'	115"	8	15	2
	15'	135"	7	14	1
	14'	125"	8	11	3
	14'	117"	6	12	2
	15'	145"	10	10	0
	13'	108"	5	10	1

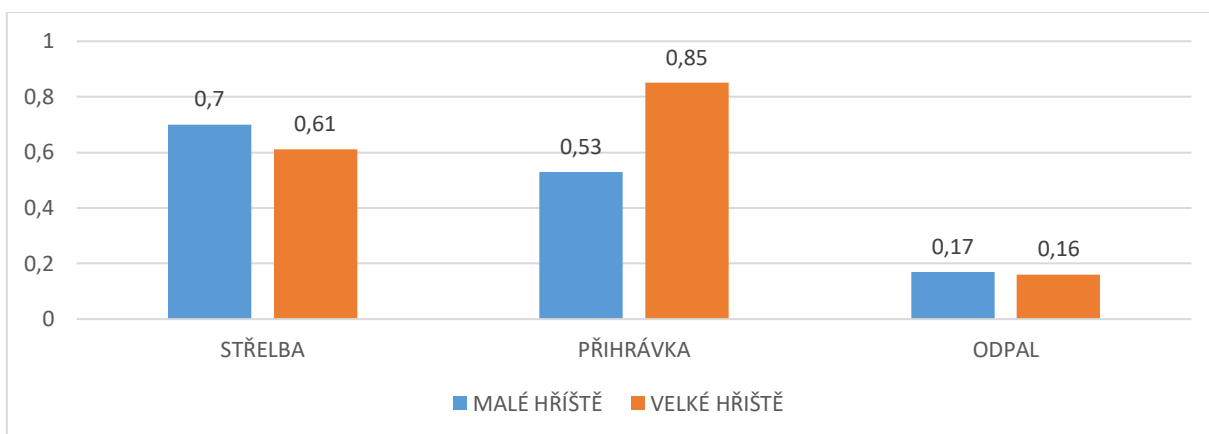
Tabulka 16. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.8 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,3'	166,9"	15,5	11,9	3,8
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,8'	133"	9	12,5	2,3

Graf 15. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.8 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 16. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 8 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.15, 16 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.8:

- průměrný „PUCK TIME“ **vzrostl o 20,1 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 12,9 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 60,4 %**,
- průměrná četnost ODPALU **klesla o 5,9 %**.

5.1.9 Hráč č.9

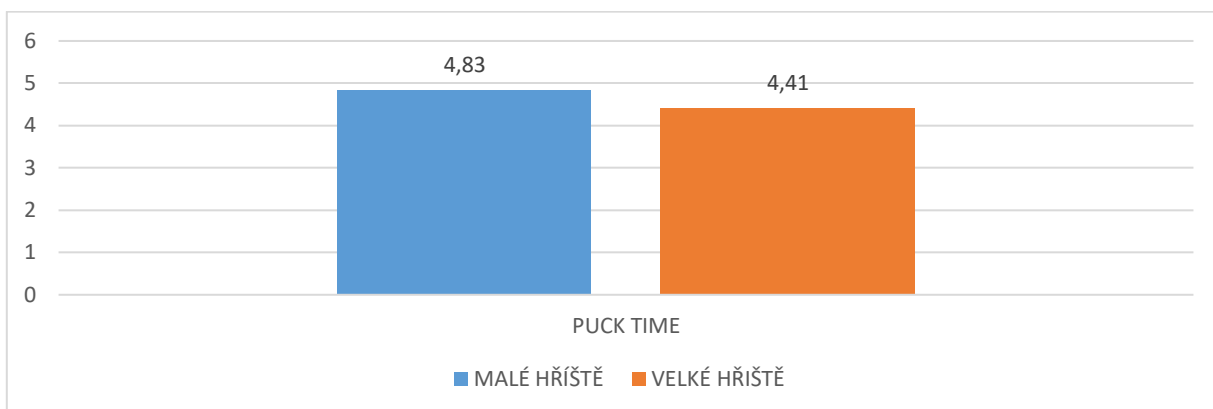
Tabulka 17. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.9 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	23'	120"	12	5	3
	23'	134"	7	5	2
	22'	90"	8	6	2
	22'	84"	10	4	1
	21'	75"	14	6	3
	23'	89"	11	4	4
	22'	96"	8	3	3
	21'	128"	10	5	2
	22'	122"	9	7	4
	23'	135"	11	4	3
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	81"	5	7	2
	15'	86"	5	6	0
	14'	70"	4	6	1
	15'	65"	4	5	1
	14'	55"	6	8	1
	14'	48"	5	9	2
	14'	42"	4	5	1
	15'	60"	4	6	2
	15'	74"	4	7	0
	15'	63"	5	5	0

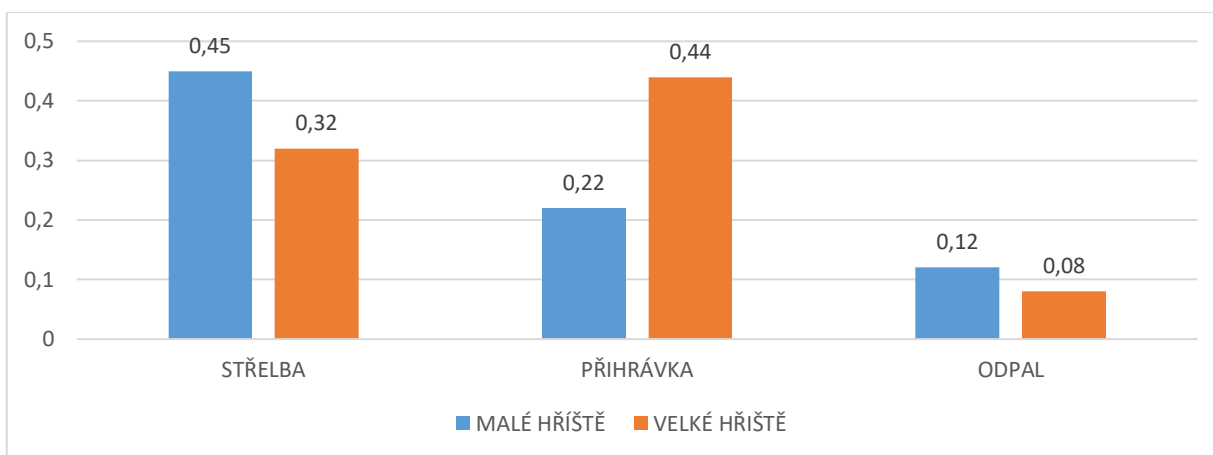
Tabulka 18. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.9 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,2'	107,3"	10	4,9	2,7
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,6'	64,4"	4,6	6,4	1,1

Graf 17. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.9 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 18. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 9 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.17, 18 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.9:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 8,7 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 28,9 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 100 %**,
- průměrná četnost ODPALU **klesla o 33,3 %**.

5.1.10 Hráč č.10

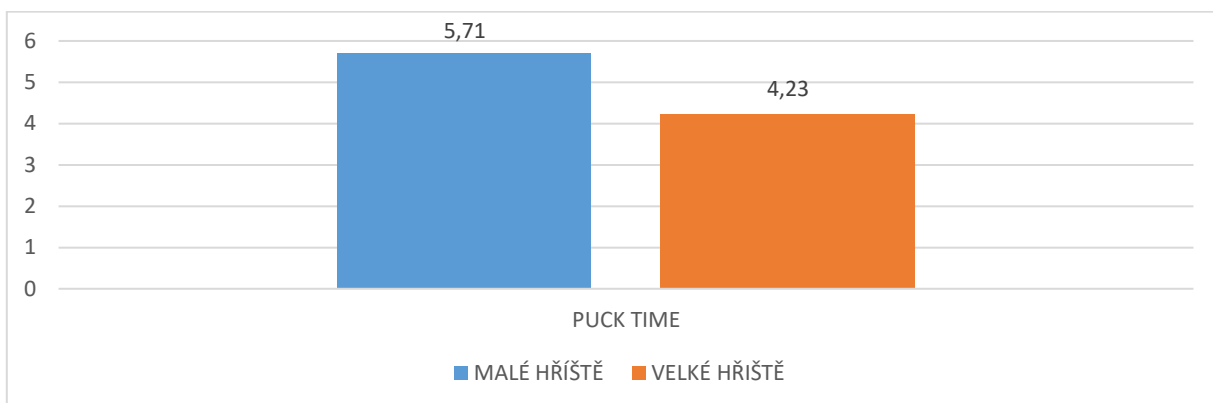
Tabulka 19. Tabulka s konkrétními naměřenými hodnotami sledovaných parametrů posuzovaného hráče č.10 během všech 20 sledovaných utkání. 10 utkání bylo odehráno na malé hřiště a 10 utkání na velké hřiště.

FORMA	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22'	100"	7	4	3
	22'	96"	8	6	2
	23'	136"	13	6	4
	23'	132"	14	6	3
	22'	145"	12	7	3
	22'	122"	14	5	5
	21'	136"	15	4	5
	22'	128"	16	6	2
	23'	148"	8	3	4
	22'	125"	10	5	4
VELKÉ HŘIŠTĚ	15'	67"	7	7	1
	14'	90"	7	7	3
	14'	82"	6	6	2
	14'	73"	5	6	2
	15'	70"	6	8	2
	13'	44"	4	4	3
	15'	46"	4	6	1
	15'	56"	4	9	2
	14'	32"	5	9	2
	14'	45"	6	7	2

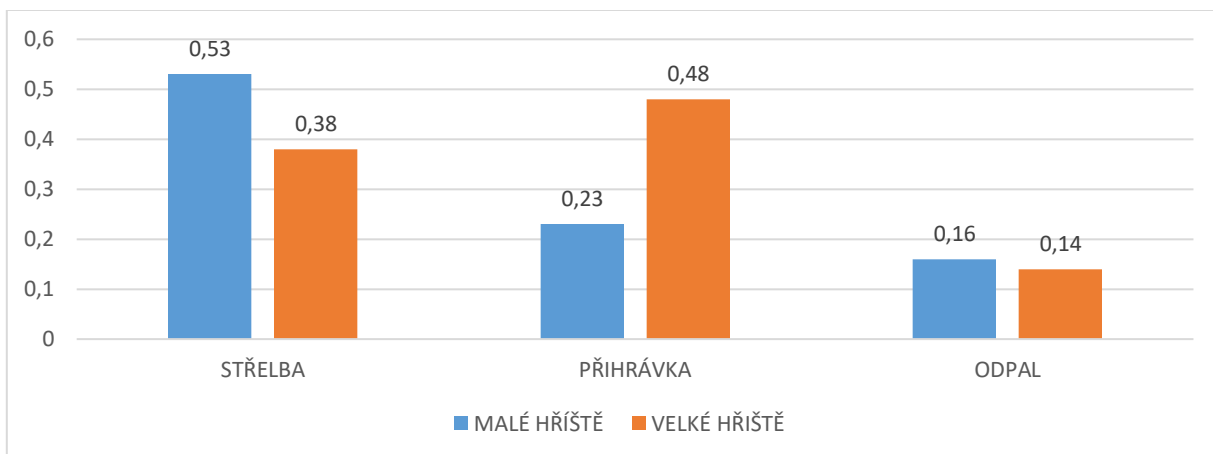
Tabulka 20. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaných parametrů u hráče č.10 během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	„ICE TIME“	„PUCK TIME“	STŘELBA	PŘIHRÁVKA	ODPAL
MALÉ HŘIŠTĚ	22,2'	126,8"	11,7	5,2	3,5
VELKÉ HŘIŠTĚ	14,3'	60,5"	5,4	6,9	2

Graf 19. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou je hráč č.10 v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Graf 20. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, přihrávky a odpalu hráč č. 10 vztaženého na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

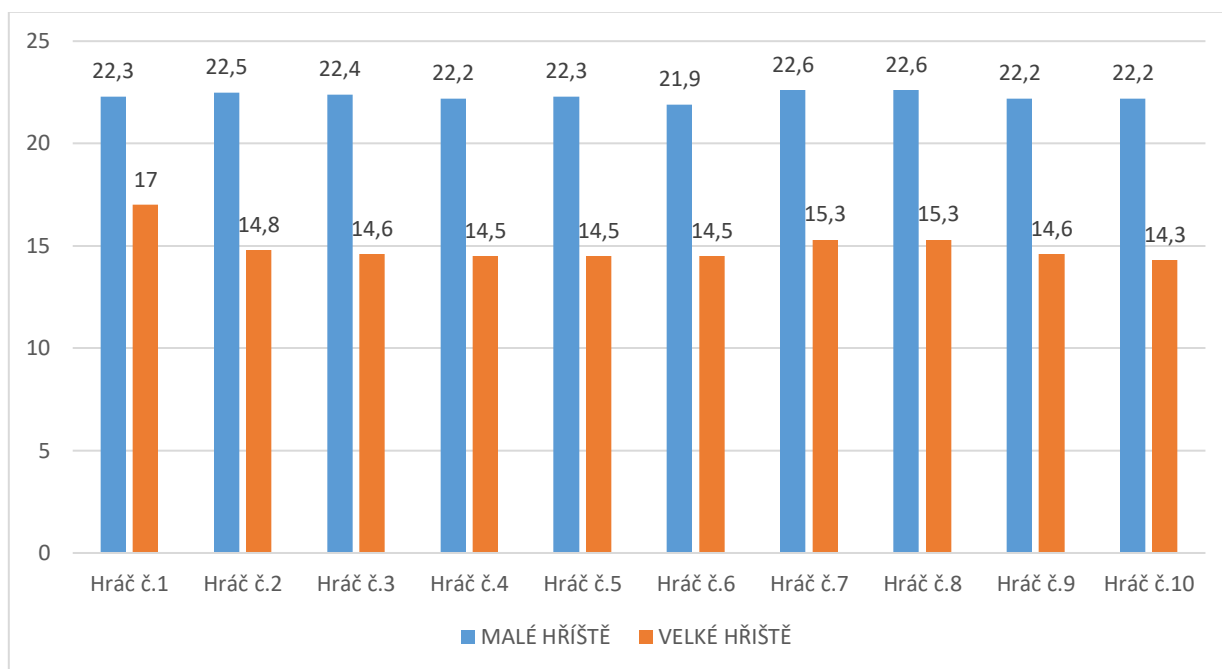

Z průměrných hodnot sledovaných parametrů vztažených na 1 minutu času, kdy je hráč na ledě („ice time“) zobrazených v grafech č.19, 20 **během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým** jsme došli k závěrům u hráče č.10:

- průměrný „PUCK TIME“ **klesl o 25,9 %**,
- průměrná četnost STŘELBY **klesla o 28,3 %**,
- průměrná četnost PŘIHRÁVKY **vzrostla o 108,7 %**,
- průměrná četnost ODPALU **klesla o 12,5 %**.

5.2 Porovnání sledovaného parametru hry: „ICE TIME“

Graf 21. V grafu je zobrazen aritmetický průměr pozorovaného parametru „ice time“ všech hráčů během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

Průměrný „ICE TIME“ hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým je:

- U všech hráčů klesl o 7 minut 23 sekund (33 %)

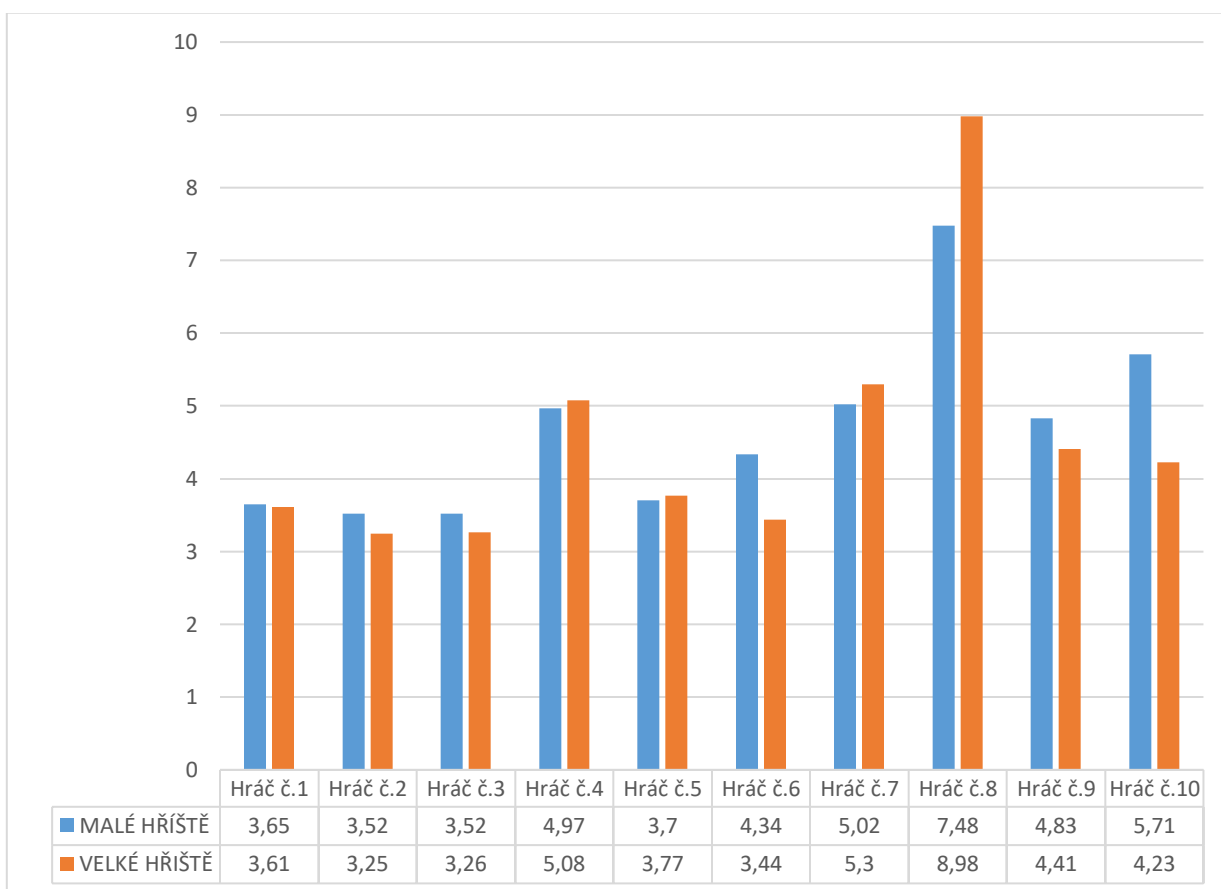
Důvodem poklesu parametru je změna v počtu formací nastupujících do utkání, čímž se mění doba, kterou hráči stráví na ledové ploše. Při hře na malé hřiště to byly 2 formace střídající se během utkání, na druhé straně při hře na velké hřiště to byly 3 formace. Dále pak jsou to změny provedené trenérem týmu ve snaze prostrídat hráče mezi sebou, aby docházelo k sehrávání týmu a rozvoji komunikace.

5.3 Porovnání sledovaného parametru hry: „PUCK TIME“

Tabulka 21. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaného parametru „puck time“ všech hráčů během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	Hráč č.1	Hráč č.2	Hráč č.3	Hráč č.4	Hráč č.5	Hráč č.6	Hráč č.7	Hráč č.8	Hráč č.9	Hráč č.10
MALÉ HŘIŠTĚ	81,5"	79,3"	78,9"	110,5"	82,5"	95,1"	113,4"	166,9"	107,3"	126,8"
VELKÉ HŘIŠTĚ	61,4"	48,1"	47,7"	73,7"	54,6"	50"	81,1"	133"	64,4"	60,5"

Graf 22. V grafu je zobrazena průměrná doba, po kterou jsou hráči v držení kotouče („puck time“, v sekundách) vztaženého na 1 minutu času, kdy jsou hráči na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

V tabulce 21. pozorujeme nezávisle na výkonnosti pokles parametru „puck time“ u všech hráčů během hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým. Porovnáme-li ale hodnoty vztažené na 1 minutu („ice time“ hráčů) v grafu 22., dospěli jsme k závěrům, že pouze u 6 hráčů došlo k poklesu sledovaného parametru (hráč č.1, hráč č.2, hráč č.3, hráč č.6, hráč č.9, hráč č.10) a u 4 hráčů došlo dokonce k nárůstu parametru „puck time“ (hráč č.4, hráč č.5, hráč č.7, hráč č.8).

Průměrný „PUCK TIME“ hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým, který je vztažený na 1 minutu hry, kdy jsou hráči na ledě („ice time“):

- u všech hráčů klesl o 4,17 %.

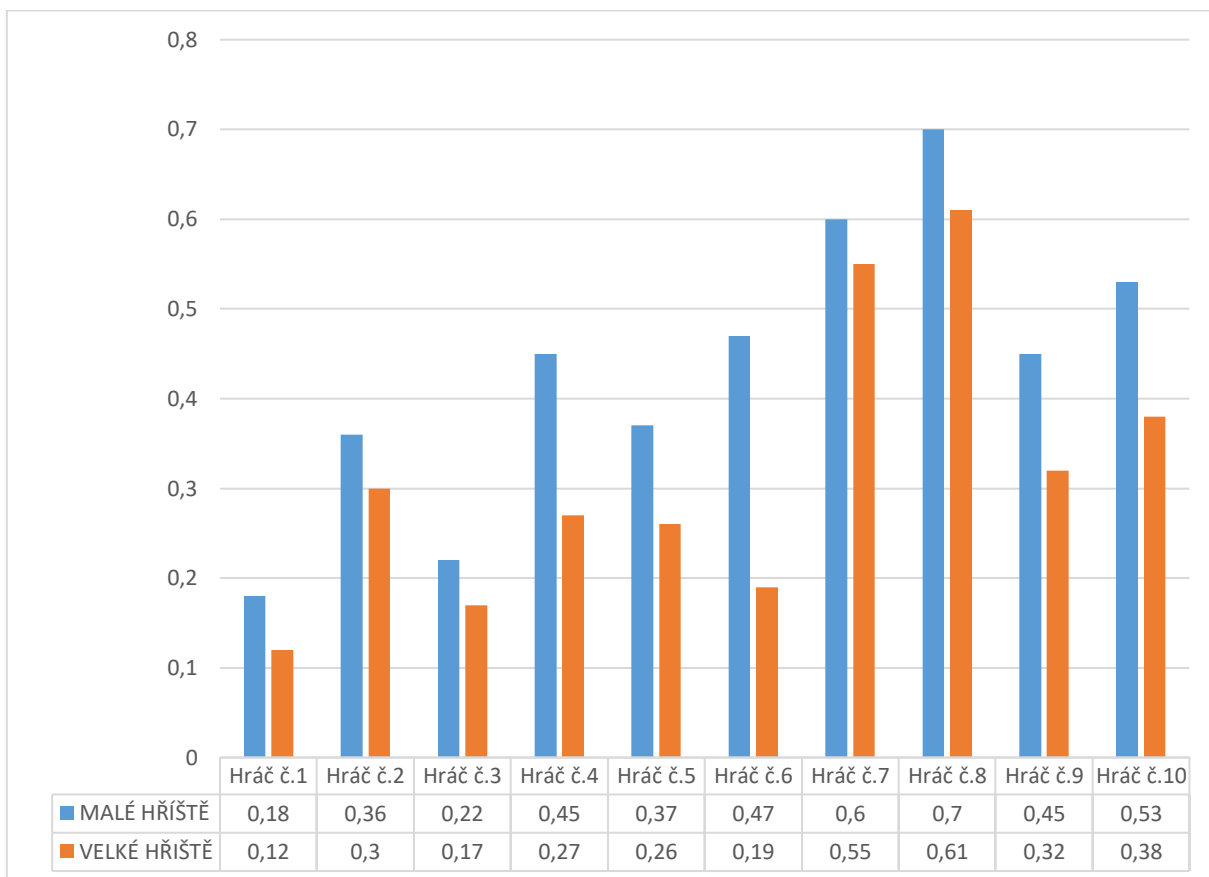
Výsledky pozorování utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým ukazují, že rozdíl ve sledovaném parametru hry „puck time“ je pouze 4,17 %, a tudíž k velké variabilitě hry (motivace, aktuální forma, síla soupeře, herní situace, komunikace mezi spoluhráči, únava, nálada, štěstí atd.) téměř zanedbatelný.

5.4 Porovnání sledovaného parametru hry: STŘELBA

Tabulka 22. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaného parametru četnost střelby všech hráčů během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	Hráč č.1	Hráč č.2	Hráč č.3	Hráč č.4	Hráč č.5	Hráč č.6	Hráč č.7	Hráč č.8	Hráč č.9	Hráč č.10
MALÉ HŘIŠTĚ	4	8	5	10	8,3	10,2	13,6	15,5	10	11,7
VELKÉ HŘIŠTĚ	2	4,4	2,5	3,9	3,8	2,8	8,4	9	4,6	5,4

Graf 23. V grafu je zobrazena průměrná četnost střelby, která je vztažena na 1 minutu času, kdy jsou hráči na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

Nezávisle na výkonnosti hráčů pozorujeme v tabulce 22. výrazný pokles pozorovaného parametru střelby u všech sledovaných hráčů při hře na velké hřiště vůči hře na malé hřiště. Porovnáme-li hodnoty vztažené na 1 minutu („ice time“ hráčů) v grafu 23. pokles parametru není již tak výrazný.

Hlavní příčinou poklesu sledovaného parametru je zvětšení hrací plochy, jež má za následek, že se hráči tak snadno nedostávají do míst, odkud je možné ohrozit branku soupeře. Při hře na velké hřiště se začínají uplatňovat složitější herní kombinace, než tomu bylo u hry na malé hřiště. Dovednosti brankářů se zlepšují, tím nutí hráče soupeřova mužstva ke spolupráci ve snaze o vsítní branky. Požadavky na kvalitu a přesnost střely se také zvyšují.

Průměrná četnost parametru STŘELBY hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým, která je vztažená na 1 minutu hry, kdy jsou hráči na ledě („ice time“):

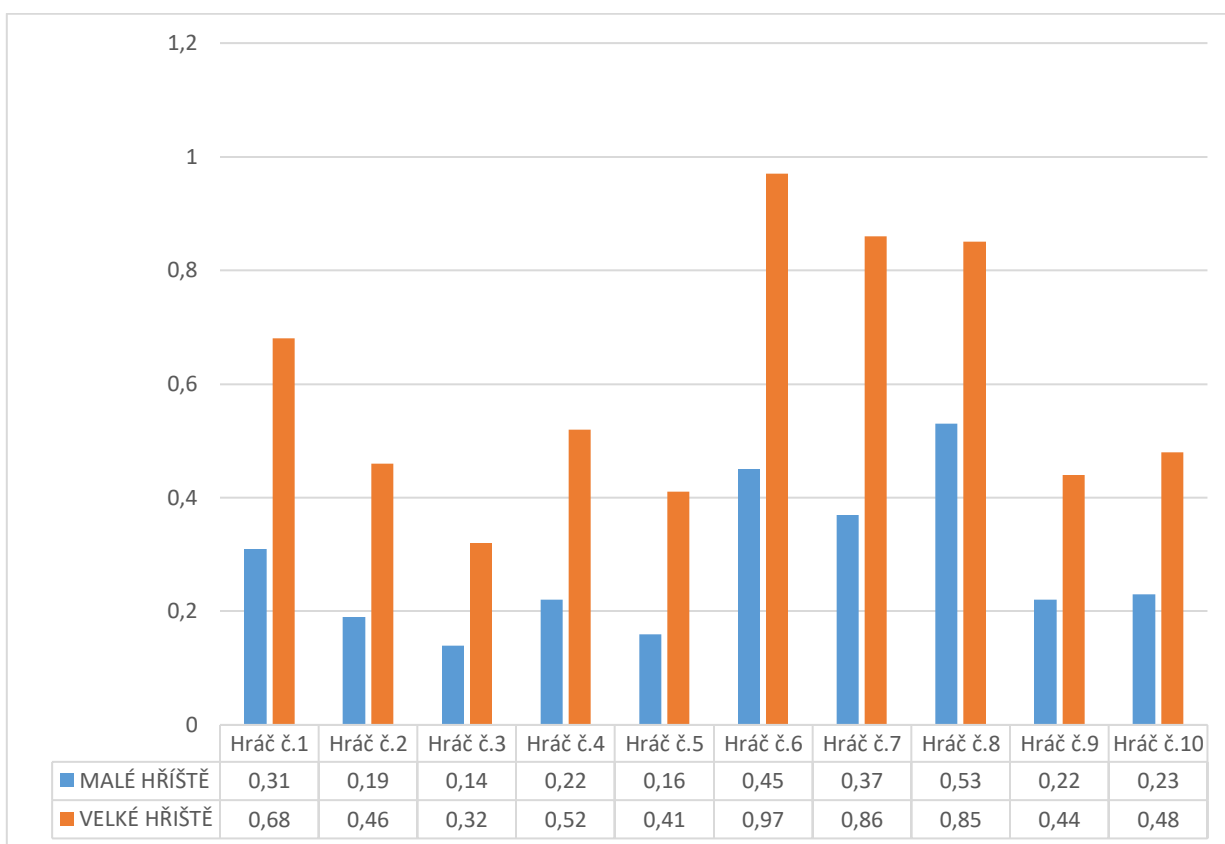
- **U všech hráčů klesla o 28,04 %**

5.5 Porovnání sledovaného parametru hry: PŘIHRÁVKA

Tabulka 23. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaného parametru četnost přihrávky všech hráčů během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

	Hráč č.1	Hráč č.2	Hráč č.3	Hráč č.4	Hráč č.5	Hráč č.6	Hráč č.7	Hráč č.8	Hráč č.9	Hráč č.10
MALÉ HŘIŠTĚ	6,8	4,2	3,2	4,9	3,6	9,8	8,3	11,9	4,9	5,2
VELKÉ HŘIŠTĚ	11,5	6,8	4,6	7,5	5,9	14,1	13,1	12,5	6,4	6,9

Graf 24. V grafu je zobrazena průměrná četnost přihrávky, která je vztažená na 1 minutu času, kdy jsou hráči na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

V tabulce 23. pozorujeme vysoký nárůst četnosti přihrávky u všech pozorovaných hráčů při hře na velké hřiště vůči hře na malé hřiště. Porovnáme-li hodnoty vztažené na 1 minutu („ice time“ hráčů) v grafu 24. nárůst parametru se ještě zvýraznil, kdy nejmenší nárůst zaznamenal hráč č.8 a to 60,4 %, naopak nejvyšší nárůst zaznamenal hráč č. 5 a to 156,3 %.

Nárůst parametru u všech hráčů je způsoben změněnými podmínkami hry. Hlavní důvody nárůstu parametru jsou: využívání herních kombinací a překonávání vzdáleností pomocí přihrávání. Dále se začíná mnohem více využívat přihrávání mezi dvojicí obránců ve snaze o rychlé přenesení hry a překonání soupeře. Obránci jsou častěji zapojováni do herních kombinací (založení útoku, přihrávání najetým útočníkům). Útočníci již mají přesně vymezené prostory, kde by se měli pohybovat, nepletou se obráncům do založení útoku, vytvářejí především útočné herní kombinace.

Průměrná četnost parametru PŘIHRÁVKY hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým, která je vztažená na 1 minutu hry, kdy jsou hráči na ledě („ice time“):

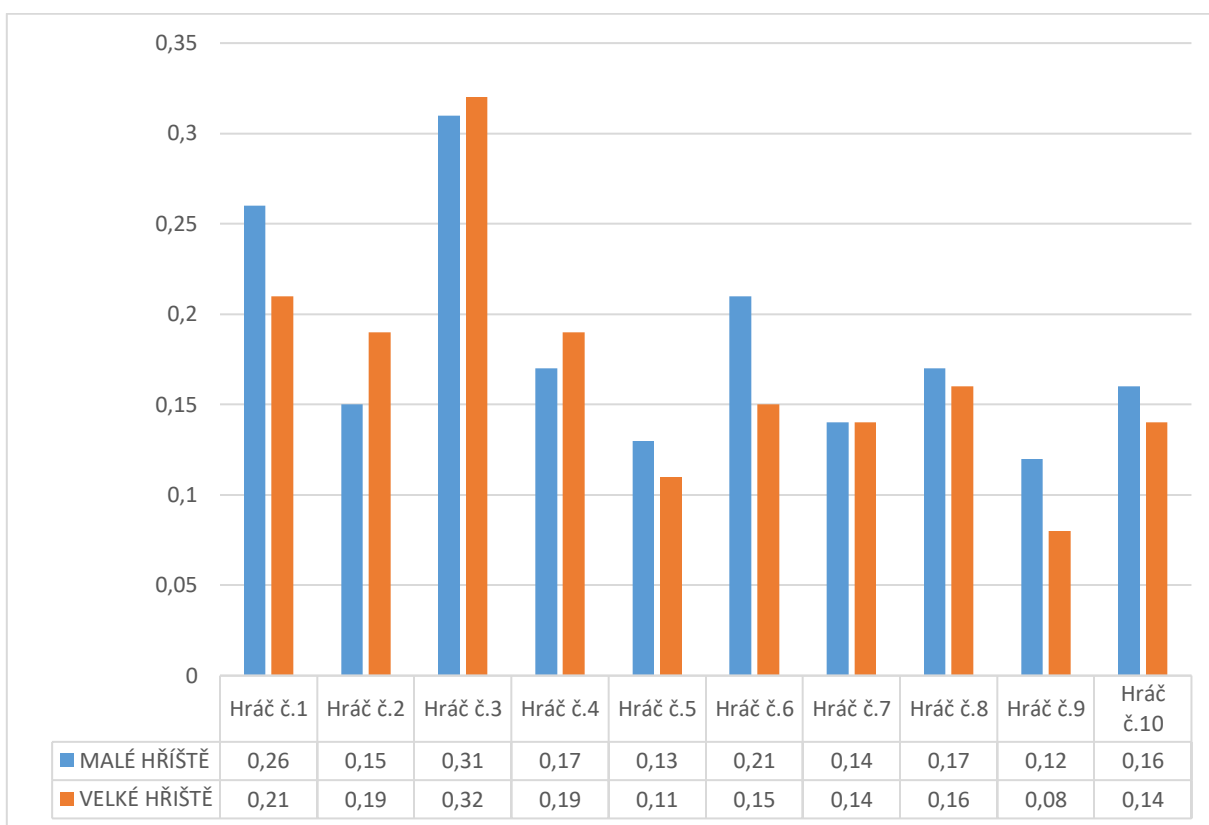
- **U všech hráčů vzrostla o 120 %.**

5.6 Porovnání sledovaného parametru hry: ODPAL

Tabulka 24. V tabulce je zobrazen aritmetický průměr pozorovaného parametru četnost odpalu všech hráčů během 10 utkání odehraných na malém hřišti a 10 utkání odehraných na velkém hřišti.

ODPAL	Hráč č.1	Hráč č.2	Hráč č.3	Hráč č.4	Hráč č.5	Hráč č.6	Hráč č.7	Hráč č.8	Hráč č.9	Hráč č.10
MALÉ HŘÍŠTĚ	5,8	3,4	7	3,7	2,9	4,5	3,2	3,8	2,7	3,5
VELKÉ HŘÍŠTĚ	3,6	2,8	4,7	2,7	1,6	2,1	2,2	2,3	1,1	2

Graf 25. V grafu je zobrazena průměrná četnost odpalu, která je vztažená na 1 minutu času, kdy jsou hráči na ledě („ice time“) během utkání hry na malé hřiště v porovnání s hřištěm velkým.

V tabulce 24. pozorujeme mírný pokles četnosti odpalu u všech pozorovaných hráčů při hře na velké hřiště vůči hře na malé hřiště. Porovnáme-li hodnoty vztažené na 1 minutu („ice time“ hráčů) v grafu 25. pokles parametru se ještě snížil, kdy dokonce u 4 hráčů byl zaznamenán nárůst parametru (hráč č.2, hráč č.3, hráč č.4, hráč č.5), u jednoho hráče nebyl zaznamenán nárůst ani pokles parametru (hráč č.7) a u 5 hráčů byl zaznamenán pokles parametru (hráč č.1, hráč č.6, hráč č.8, hráč č.9, hráč. 10).

Průměrná četnost ODPALU hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým:

- **u všech hráčů klesla o 4,59 %.**

Domníváme se, že mírný pokles parametru je způsoben dozríváním hráčů, kteří již ve většině situací neodpalují bezmyšlenkovitě kotouč a snaží se vytvářet herní kombinace. Dalším důvodem je i fakt, že na hráče není vyvíjen takový tlak jako při hře na malé hřiště a mají dostatek času rozmyslet si své počínání s kotoučem. Z důvodu zvětšení hřiště se hráči již tak často neocitají v situacích, kdy je potřeba odpálit kotouč a hrozí jim inkasování branky. Neplatí to však u všech hráčů. S přihlédnutím k jejich věku a zkušenostem s hrou ledního hokeje musíme tenhle fakt brát s rezervou.

6 ZÁVĚRY

Cílem práce bylo porovnání posuzovaných parametrů hry na malém prostoru vůči hře na velké hřiště u 10 hráčů ledního hokeje U8 a U9 klubu HOKEJ Uherský Ostroh hrající krajskou ligu přípravek zlínského kraje v sezóně 2017/2018. Hráči byly pozorováni během 20 utkání, 10 utkání bylo odehraných na malém hřišti (minihokej) a 10 utkání bylo odehraných na velkém hřišti. Posuzované parametry byly: „ice time“, „puck time“, střelba, přihrávka, odpal.

Průměrná hodnota posuzovaného parametru hry „ice time“ hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým klesla u všech hráčů o 33 % (7 minut 23 sekund). Důvodem poklesu parametru je změna v počtu formací nastupujících do utkání, čímž se mění doba, kterou hráči stráví na ledové ploše. Při hře na malé hřiště to byly 2 formace střídající se během utkání, na druhé straně při hře na velké hřiště to byly 3 formace.

Průměrná hodnota posuzovaného parametru hry „puck time“ hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým klesla u všech hráčů o 4,17 %. Pokles je způsoben snahou hráčů využívat přihrávání k překonání větších vzdáleností místo toho, aby bruslili s kotoučem.

Průměrná hodnota posuzovaného parametru hry: četnost střelby hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým klesla u všech hráčů o 28,04 %. Hlavní příčinou poklesu sledovaného parametru je zvětšení hrací plochy, jež má za následek, že se hráči tak snadno nedostávají do míst, odkud je možné ohrozit branku soupeře.

Průměrná hodnota posuzovaného parametru hry: četnost přihrávky hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým vzrostla u všech hráčů o 120 %. Hlavní důvody nárůstu parametru jsou: využívání herních kombinací a překonávání vzdáleností pomocí přihrávání. Dále se začíná mnohem více využívat přihrávání ve snaze o rychlé přenesení hry a překonání soupeře.

Průměrná hodnota posuzovaného parametru hry: četnost odpalu hry na velké hřiště v porovnání s hřištěm malým klesla u všech hráčů o 4,59 %. Domníváme se, že mírný pokles parametru je způsoben dozráváním hráčů, kteří již ve většině situací neodpalují bezmyšlenkovitě kotouč a snaží se vytvářet herní kombinace.

Doporučujeme zařadit hry na malém prostoru do tréninkového procesu ledního hokeje u všech mužstev všech věkových kategorií z důvodu vyšší vytiženosti hráčů a rychlejšího osvojení si herních činností. Hráči se dostávají častěji do kontaktu s kotoučem a do prostorů odkud mohou zakončovat. Mimo jiné se hráči hrou baví, komunikují mezi sebou a dochází k tvorbě týmového ducha.

7 SOUHRN

Bakalářské práce je zpracována se záměrem vytvoření nejprve teoretických poznatků o ledním hokeji, zejména se jedná o charakteristiku ledního hokeje, systematiku ledního hokeje, herní činnosti jednotlivce obranné (obránná hra holí, obsazování hráče s kotoučem, obsazování hráče bez kotouče, blokování střel), herní činnosti útočné (uvolňování hráče s kotoučem, uvolňování hráče bez kotouče, přihrávání, příjem a zpracování přihrávky, střelba, tečování a dorážení), herní kombinace, hry na malém prostoru (pravidla a podmínky, získané dovednosti, využití her na malém prostoru) a talent v ledním hokeji.

V druhé části se práce zaměřuje na porovnání posuzovaných parametrů („ice time“, „puck time“, střelba přihrávka, odpal) hry na malém prostoru (minihokej), kde je pravidly určen počet hráčů v týmu na 3 hráče v poli + brankář v protikladu se hrou na celé hřiště se standardním počtem hráčů týmu 5 hráčů v poli + brankář u hráčů ledního hokeje U8 a U9 klubu HOKEJ Uherský Ostroh. Pozorováno bylo 10 hráčů různých výkonnostních kvalit během 20 utkání, jež 10 bylo odehráno na velkém hřišti a 10 na malém hřišti.

8 SUMMARY

The bachelor thesis is elaborated with the aim of creating first theoretical knowledge about ice hockey, especially the characteristics of ice hockey, system of ice hockey, defensive game activities (defensive play by hockey stick, shot blocking, defending player without puck, defending player with puck), offensive game activities (releasing with puck, releasing without puck, passing, receiving and processing passes, shooting, deflection and accost), game combinations, small sided games (rules and conditions, acquired skills, usage small sided games in ice hockey) and talent in ice hockey.

In the second part, the thesis focuses on the comparison of assess parameters („ice time", „puck time", shooting, passing, hit) of small sided games where the number of players per team is degraded to 3 players in the field + goalkeeper in opposition playing with the standard number of 5 players per team in the field + goalkeepers in U8 and U9 ice hockey players HOKEJ Uherský Ostroh. There were 10 hockey players of different performance qualities during 20 games, 10 played on a large field and 10 on a small field.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

- Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti a koučování*. Praha: Olympia.
- Bukač, L. & Dovalil, J. (1990). *Lední hokej*. Praha: Olympia.
- Bukač, L., Kostka, V., Šafařík, V. (1986). *Lední hokej – teorie a didaktika*. Praha: SPN.
- Buekers, M., Borry, P., & Rowe, P. (2015). Talent in sports. Some reflections about the search for future champions. *Movement & Sport Sciences – Science & Motricité*, 12(88), 3–12.
- Elferink-Gemser, M. T., Visscher, C., Lemmink, K. A. P. M., & Mulder, T. W. (2004). Relation between multidimensional performance characteristics and level of performance in talented youth field hockey players. *Journal of Sports Sciences*, 22(11–12), 1053–1063.
- Haukali, E., & Tjelta, L. I. (2016). Relationship between off-season changes in power and in-season changes in skating speed in young ice hockey players. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 28(2), 111–122.
- Hyvärinen, J. & Ruottinen J. (2009). Teknisestä taidosta pelitaitoon. Pelicanstien koulutusmateriaali. Kiekkoreipas & Pelicans.
- Christensen, M. K. (2009). “An Eye for Talent”: Talent Identification and the “Practical Sense” of Top-Level Soccer Coaches. *Sociology of Sport Journal*, 26(3), 365–382.
- Ko, B. (2014). Sports Talent Identification and Selection in Korea. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 26(2), 99–111
- Kostka, V. (1984, 371). *Moderní hokej*. 2.vyd. Praha: Olympia.
- Kostka, V., Bukač, L., Šafařík, V. (1986). *Lední hokej (teorie a didaktika)*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Lund, S., & Söderström, T. (2017). To See or Not to See: Talent Identification in the Swedish Football Association. *Sociology of Sport Journal*, 34(34), 248–258.
- Luoto T. & Pikkarainen J. (2007, 9). DVD illustration of offensive game situation roles in ice hockey. Bachelor’s Thesis Haaga-Helia University of Applied Sciences 2007
- Mälkiä, J. (2006). Comparison between 5 on 5 and 4 on 4 playing formats in ice hockey, 47. Bachelor’s thesis. Haaga-Helia University Of Applied Sciences.
- McCormick, M. et al. (2012). Comparison of physical activity in small-sides basketball games versus full-sided games. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 7(4), 689-697.

- Nadeau, L., Godbout, P., & Richard, J. F. (2008). Assessment of ice hockey performance in real-game conditions. *European Journal of Sport Science*, 8(6), 379–388.
- Newton, J. A., & Holmes, P. S. (2017). Psychological characteristics of champion orienteers: Should they be considered in talent identification and development? *I2(1)*, 109–118.
- Olszewski-Kubilius, P., Subotnik, R. F., & Worrell, F. C. (2015). Conceptualizations of Giftedness and the Development of Talent: Implications for Counselors. *Journal of Counseling and Development*, 93(2), 143–152.
- Pavliš, Z. (2002). *Příručka pro trenéry ledního hokeje: Žákovské kategorie 6. - 9. třída*. Praha: ČSLH.
- Pavliš, Z., & Neuman, P. (2014). *Učení a trénink na stanovištích v přípravě na ledě: Přípravka, mladší a starší žáci*. Praha: ČSLH.
- Pavliš, Z., & Perič, T. (1996). *Abeceda hokejového bruslení*. Praha: ČSLH.
- Pavliš, Z., et al., (1998). *Příručka pro trenéry ledního hokeje – I. Část*. Praha: ČSLH.
- Pavliš, Z., et al., (2000). *Příručka pro trenéry ledního hokeje – II. Část*. Praha: ČSLH.
- Perič, T. (2002). *Lední hokej-trénink budoucích hvězd. 1.vyd.* Praha: Grada
- Roczniok, R., Maszczyk, A., Stanula, A., Czuba, M., Pietraszewski, P., Kantyka, J., & Starzyński, M. (2013). Physiological and physical profiles and on-ice performance approach to predict talent in male youth ice hockey players during draft to hockey team. *Isokinetics and Exercise Science*, 21(2), 121–127.
- Sherar, L. B., Baxter-Jones, A. D. G., Faulkner, R. A., & Russell, K. W. (2007). Do physical maturity and birth date predict talent in male youth ice hockey players? *Journal of Sports Sciences*, 25(8), 879–886.
- Vescovi, J. D., Murray, T. M., Fiala, K. A., & Vanheest, J. L. (2006). Off-Ice performance and draft status of elite ice hockey players off-ice performance and draft status of elite ice hockey players, *1(3)*, 207–221.
- Willett, P. (2003). *The Hockey Coach's Guide to Small-Area Games*.

10 PŘÍLOHY

Obrázek 1. Pozorovací formulář

Pozorovací formulář
 Datum utkání:
 Místo utkání:
 Soupeř:
 Velikost hřiště:
 Počet sledovaných hráčů:

Hráč č.	1.třetina			2.třetina			3.třetina		
Parametr	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem
Ice time hráče									
Puck time									
Přihrávka									
Střelba									
Odpal									

Hráč č.	1.třetina			2.třetina			3.třetina		
Parametr	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem
Ice time hráče									
Puck time									
Přihrávka									
Střelba									
Odpal									

Hráč č.	1.třetina			2.třetina			3.třetina		
Parametr	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem
Ice time hráče									
Puck time									
Přihrávka									
Střelba									
Odpal									

Hráč č.	1.třetina			2.třetina			3.třetina		
Parametr	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem
Ice time hráče									
Puck time									
Přihrávka									
Střelba									
Odpal									

Hráč č.	1.třetina			2.třetina			3.třetina		
Parametr	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem	čas (s) - počet		celkem
Ice time hráče	1								
Puck time	5								
Přihrávka	0								
Střelba	1								
Odpal	0								